ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Рік XXVII, ч. 2 ЛЮТИЙ — 1987 — FEBRUARY Vol. XXXVII № 2

ПРОМІНЬ

Рік XXVII ЛЮТИЙ 1987 Ч. 2

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

раз у місяць з винятком липня

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man., Canada

R2W 3R4

Річна передплата в Канаді та до інших країн $15.00

Одно число 1.50

PROMIN

№ 2 FEBRUARY 1987 VOL. XXVII

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Correspondence and subscriptions should be addressed to:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man., Canada

R2W 3R4

Subscription in Canada and other countries $15.00

Single copy 1.50

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширних описів.

ЗМІСТ:

Леся Українка — До тебе, Україно 1

Леся Українка — Мати невільниця 1

С. Степанюк — Онтарійська Філія Музею 2

Радісна новинка 2

І. Боровський — Плян збереження українських культурних досягнень в Канаді 3

Іванна Качор — Національне виховання в рідних школах 4

Українка в Раді Губернаторів 5

Т. Горохович — Олександер Кошиць і його хлопчики-хористи 6

Заслужена нагорода 7

Уляна Пелех — Авторський вечір прот. д-ра Степана Ярмуся 9

Ірена Лапчак — Спогади про працю Анастасії Сахно 10

Ювілей Боднарчуків 11

У ювілейному році 60-ліття 12

Nadia Odette Diakyn — Women in Politics 15

Canada — Good News 19

Нашим дітям 20

А. Залубняк — Провін. З'їзд Союзу Українок у Ванкувері, Б. К. 21

Оля Друль — З діяльности відділу у Виндзорі 23

Річні звіти відділів 27

Квіти незабутнім 29

Пресовий фонд 32

НА ОБКЛАДИНЦІ:

Рисунок — **Дарія Бродгед**

Ілюстрація — Леся Українка — П. Чичканов.

Second Class Mail Registration Number 1925

International Standard Serial Number ISSN 03802140

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Леся Українка

До тебе, Україно

До тебе Україно, наша бездольная мати,
Струна моя перша озветься,

І буде струна урочисто і тихо лунати.
І пісня від серця поллється.

По світі широкому буде та пісня літати,
А з нею надія кохана

Скрізь буде літати, по світі між людьми питати
Де схована доля незнана?

І може, зустрінеться пісня моя самотная
У світі з пташками-піснями,

То швидкі полине тоді тая згучная зграя
Далеко шляхами тернами.

Полине за синеє море, полине за гори,
Літатиме в чистому полю,

Здійметься високо, високо в небесні простори
І, може, спітка тую долю.

І, може, тоді завитає та доля жаданна
До нашої рідної хати,

До тебе, моя ти Україно мила кохана,
Моя безталанная мати!

Леся Українка

Мати невільниця

Був ясний день, веселий, провесняний
До нас у хату крізь вікно одкрите
Вривався гомін голосних потоків,
Що бігли вниз по вулиці нагірній,
Вітрець влітав і, мов пуста дитина,
Скидав додолу від стола папери,
За ним влітала ціла зграя гуків,
Все та давно знайома пісня міста,
Але і в ній нові лунали ноти,
Весняні... Та вони лунали не для нас,
Бо не було весни у нашім серці.
Ота весна, що за вікном сміялась,
Нам принесла новини невеселі,
Тюремні вісті: той сидить в неволі,
Недавно взятий, той в тюрмі збожеволів,
А той недавно вийшов, але хворий
Душею й тілом, він же був забраний
Якраз в розцвіті мрій, надій і праці,
Над нами теж, мов туча громовая,
Нависли влади темної погрози.
Така була для нас в той рік весна.
У двох сиділи ми і розмовляли,
Я сумно слухала товаришки розповідь
І безуважно торочки сплітала
На обрусі (товаришки то обрус
В тюрмі покійна мати вишивала);
Розповідь та була урочиста і тиха,
Бо голос був приглушений від туги,
І хутко він урвався, мов струна;
У хаті стало тихо, тільки чутно,
Як гралася товаришки дитина
І ляскала маленьким батіжком,
На стільчику, рушаючи в дорогу.
Я дивлячись на неї, проказала:
„Ба що робити? Не журіться, друже!
Хоч може ми і не побачим волі,
Але дитина ся побачить певне!
Що скажеш ти на се, малий філософ?"
Дитинка ясно глянула на мене
Розумними цікавими очима,
А мати шпарко мовила до мене.
„Мовчіть, нехай воно сього не чує!
Ви знаєте, дитиною я часто
Від матері покійної се чула:
Як виростиш, то будеш вільна, доню.
Вона казала се так весело і твердо,
Що я повірила в свою щасливу долю,
І вірила, аж поки не зросла...
Тепер моїй дитині се говорять...
Іди, іди, моє маленьке, грайся!"
Дитина знов до забавки вернулась,
Товаришка взяла шиття, я книжку,
Розмова наша більше не велася...

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Онтарійська Філія Музею

Вже другий рік 1986, як Міністерство Культури і Громадянства Онтаріо нагороджує відзнакою і грамотою тих громадян, які вклали добровільну працю в розвиток культури й освіти Онтаріо.

Кандидатів номінують суспільно-культурні організації з членів, які віддавали свою добровільну працю не менше, як п'ять років.

Така церемонія відбувалася дуже урочисто, при великій кількості громадян з різних національностей. Міністер Громадянства і Культури Лілі Мунро в своєму слові склала подяку і дала велике признання за час і труд добровільної праця для збагачення нашого суспільства, яку вона уважає корисною і потрібною в Канаді, також промовляли інші достойники уряду.

Зліва направо сидять: Софія Степанюк, Галя Ключко. Стоять: Наталка Сагден, Анастасія Пасерб, Ніна Козій і Наталка Кулик.

Багато українців з провінції Онтаріо одержали такі відзначення, а від нашої Філії Музею одержало 6 осіб, які є на знимці:

С. Степанюк, реф. доп.

Прочитайте! це радісна новина

Ми прочитали в газеті, що славним у цілому світі Віденським хлоп'ячим хором тепер диригує молодий українець Лаврентій Івашко з Оттави.

Він народився у Вінніпегу, а від п'ятого року життя перебував в Оттаві. Дитиною любив палко співати й грати на фортепіяно. Бувши юнаком, став диригентом у православнім Соборі Успіння Пресвятої Богородиці в Оттаві, а також і збірного Молодечого хору.

Лаврентій Івашко студіював спів і музику в Оттаві, у роках 1978-79 у Києві, а згодом чотири роки у Відні. Після успішних студій запросили його диригувати цим славним хором.

Лаврентієві Івашкові тепер 28 років. Його співаки — це хлопці від 7 до 14 років. Всі вони живуть у Відні, ходять до спеціяльної школи, в якій ранком мають правильні загальноосвітні предмети, а після того кожного дня проби хору дві години, лекції співу, гри на піяно і скрипці.

Славний Віденський хлоп'ячий хор існує від 1498 року. У ньому є три його частини. Учасники двох перших виступають у своєму місті й своїй країні, а старші з третьої частини їздять з концертами по світу.

Правдоподібно в наступному році хор прибуде до ЗСА і Канади, а з тим і до Оттави, де його диригент виростав і вчився. Л. Івашко виступав у парляменті в Оттаві з Молодечим хором з концертом колядок.

Славетний Український хор Олександра Кошиця, яким захоплювався світ, також мав серед своїх хористів особливих співаків — хлопчиків. Диригент їх вишукував серед учнів, багато працював над школенням їхніх голосів. На початках хор О. Кошиця співав на хвалу Божу в Печерській Лаврі в Києві. Потім він став називатися Українським Національним Хором і під такою назвою уряд Української Народної Республіки вислав його у світ популяризувати українську пісню. І так славетний хор виконував це завдання довго, в Північній Америці, бо повернутися не зміг в Україну. В Україні запанував комунізм, що зневажає все Боже і національне, виплекане тисячоліттями в душах народу.

Плян збереження українських культурних досягнень в Канаді

„В теперішню добу проблема збереження національного характеру мусить протиставитися течії асиміляції, тобто злиття націй. Тому ця боротьба мусить бути пов'язана з боротьбою за такий суспільно-політичний порядок, при якому права членів даної нації (в Канаді) були загарантовані законодавством". Це було на політичній арені вже у великій мірі досягнено. Канадські громадяни різних етнічних походжень мають право затримати і зберігати свій національний характер: звичаї, мистецтва, народні танці, пресу, мову, знання історії та літературу. Плекання цих вартостей, яке проходило доволі успішно дотепер в Канаді дало українцям охоту продовжувати цю працю в цілі дальшого національного збереження. Ми, молоде покоління, канадці українського походження мусимо надалі плекати ці вартості. Без дальшого плекання цих вартостей трудно уявити дальше існування і позитивний розвиток українсько-канадської спільноти. Якщо молода ґенерація українців-канадців не поставить собі за ціль плекання і дальший розвиток своїх національних вартостей, тоді ми загубило свій національний характер, а тим самим перестанемо існувати, як окреме етнічне суспільство в Канаді. Тому молода ґенерація мусить виростати на ґрунті і традиції своїх батьків і ці традиції мусять самі далі підтримувати.

На Північно - американському континенті, кожне етнічне суспільство має своє власне поняття свого культурного життя і свою власну оцінку цього поняття. Українська етнічна група, подібно до інших етнічних груп, які входять у склад канадської мозаїки, має свої власні досягнення: культурні, традиційні, релігійні та звичаєві. Наша українська етнічна суспільність не задовольняється заспокоєнням суто матеріяльних життєвих вимог. В інтересі української етнічної групи в Канаді є передати нашій молодій ґенерації знання нашої мови і нашого культурного надбання.

Одним з наших головних завдань, це дати якнайбільше можливостей нашій молоді, здобути освіту, а особливо дати їй до цього заохочення.

Завданням теперішньої української ґенерації в Канаді є заохочувати молодь, щоб вона приклала найбільше зусиль здобути собі освіту, чим вищу, тим краще, так як це роблять інші сильні етнічні групи в Канаді. Минули вже часи, коли наші українські піонери в Канаді були задоволені з можливості одержання заробітку та заспокоєння підставових вимог життя. Всі ми добре знаємо, що від часу поселення перших українських піонерів в Канаді ці вимоги значно зросли і набрали свою власну форму, свій напрям. Тому в дальших завданнях ми мусимо задуматись над майбутніми формами і напрямами нашого культурного і суспільного життя в Канаді і повести його таким руслом, яке би давало найбільшу користь для нашого майбутнього покоління. Наука в свою чергу поможе молодому поколінню поліпшити свої ролі в суспільстві. Необхідною є участь української етнічної спільноти в активному житті Канади. В ділянках господарських, наукових, соціяльних, культурних, але ця участь мусить бути і провадитися в одночасному збереженні наших власних традицій і культурних досягнень з правами передати ці традиції нашим молодим поколінням в Канаді.

Завданням української спільноти в Канаді, як одної із важливих справ є: розвинути зрозуміння оцінки наших культурних досягнень серед молодого покоління. Ця молода ґенерація, яка в майбутньому займе відповідальні становища в культурному і політичному житті Канади, матиме за завдання вміло обороняти інтереси нашії етнічної групи.

Українська спільнота в Канаді зберегла свою культуру, не тільки через її власні високі вартості, але в головному завдяки бажанню наших перших поселенців Канади — плекати та розвивати цю нашу культуру на новому місці поселення.

І. Боровський, Оттава.

ДО ЧИТАЧОК ПЕРЕДПЛАТНИЦЬ

Ми вже повідомляли, що передплата на журнал „Промінь" підвищена на 15.00 дол. від 1 січня 1987 р. Також кожна передплата має бути вплачена наперед, тимбільше, коли пошта дорожчає ми ніяк не зможемо висилати післяплатникам. Дата Вашої передплати зазначена на адресі Вашого журналу. Погляньте лише на Вашу наліпку, а там побачите, коли Ваша передплата скінчилася. Багато читачок відклеюють свою адресу і посилають разом з чеком до журналу. Слідкуйте за зміною Вашої дати, але не скорше як два місяці по її висилці до нас. Згори дякуємо за увагу до нашого прохання.

Адміністрація.

Іванна Качор

НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ В РІДНИХ ШКОЛАХ

Скінчилися вакації і вакаційні табори молоді, прогульки та інші приємні вакаційні заняття, діти і молодь повернулись до своїх публичних, а також до своіх вечірних і суботніх „Рідних Шкіл". І тому, саме тепер, коли батьки записали своїх дітей до наших вечірних, або суботніх шкіл, щоб вони вивчали рідну українську мову в слові і письмі, українську культуру, історію, географію, літературу, спів і свою релігію, чого не вчать у публичних школах, хочу звернути увагу учителів і батьків на одну дуже важливу проблему, а саме на національно-патріотичне виховання нашої молоді в Канаді.

Нам усім залежить на тому, щоб молоде покоління було готове перебрати від нас, старших, всі наші національні надбання. Ми про це часто говоримо, але практично небагато в тому напрямі щось робимо.

Як знаємо, Канада, це країна різних національних культур, країна багатокультурности, з англійською, французькою мовами, і культурою у проводі. Інші національності, в тому і українці, мусять самі дбати, щоб не стратити своєї мови й культури, не стратити своєї національної ідентичности, бо тоді взагалі можемо зникнути з лиця землі. І тому нам потрібно національного виховання.

Цим національно-патріотичним вихованням нашого молодого покоління мають занятися: родина, церква і наші громадські організації, зокрема молодечі. Цією проблемою мають занятися також наші Рідні Школи, бо це їх основний обов'язок. Вони мають не тільки вчити, але й виховувати нашу молодь.

Для правильного ведення національного виховання учитель мусить намітити собі плян і методу своєї виховної праці та знати, які засоби треба уживати для досягнення своєї мети.

З науки дидактики, яка обґрунтовує навчальні пляни і програми для шкіл, в тому і методи навчання, знаємо, що головною вимогою є: **зачинати науку від близького і знаного, до дальшого і незнаного, від конкретного до абстрактного.**

Для прикладу скажемо, що досвідчений учитель географії починає свою лекцію від рідного села, свого міста, чи околиці, де живуть його учні, а щойно після цього переходить до вивчення повіту, области, провінції, краю і цілої землі.

Подібно мається справа з національно-патріотичним вихованням молоді. Досвідчені педагоги-виховники починають свою працю защеплюванням любови до свого народу від родини: „шануй батька і матір свою..." (четверта Заповідь Божа), а далі любови своїх братів і ссестер, бо вони тебе люблять. Коротко: треба навчити дітей любови до своєї родини.

РОДИНА — це найменша, але суспільна клітина, яка твориться із спільної любови чоловіка і жінки, а згодом батька і мами та дітей, їхніх потомків. Діти дуже скоро зрозуміють, що таке родина і чому треба любити маму, тата, братів і сестер.

І це є початок та головна основа національно-патріотичного виховання молоді: **шануй і люби свою родину!**

Коли ж дитина навчиться і зрозуміє, що таке родина, то її легко буде зрозуміти, що таке **громада, парафія, чи товариство.** Це трохи більша родина, де замість братів і сестер маємо поодинокі родини наших знайомих, сусідів і нам близьких людей. І так, як до родини належить тато, мама, брати і сестри, а також діло і бабуня та інші наші рідні, так до кожної парафії, товариства належать члени тих організацій. А звідси висновок. Так, як любимо нашу родину, так треба любити наші церковні, культурно-освітні, молодечі та інші організації, бо вони наші, українські, до яких належать наші батьки, старші брати і сестри і до яких і ми будемо належати, „ як виростимо великі"...

Щойно у вищих клясах Рідної Школи, де діти вчаться вже історії, географії, літератури і української культури, коли діти знають, що українці живуть не лише в Україні (яка тепер поневолена), але в різних країнах світу, можна і треба при навчанні поодиноких предметів українознавства, мати все на увазі наш національний патріотизм, пояснюючи дітям, що всі наші родини, наші громади, товариства творять один народ, одну націю, як найвищу органічну форму суспільного пов'язання, що твориться на основі спільного почуття спільного походження (родина, громада), спільного минулого (тут допоміжна є наука історії), спільна мова, культура, традиції та спільної мети в державно-політичних змаганнях за своє самостійне життя. Змагання за те, щоб бути со-

бою, свідомим народом, що має свою тисячолітню історію, свою культуру, як кожний інший культурний нарід.

Спільне минуле і охота творити разом спільне майбутнє — це той вузол, що в'яже поодиноких людей, поодинокі родини, громади і організації в **одну дуже велику родину, якою є нарід.**

І щойно тоді можна говорити дітям про Україну і любов до України, про те, що кожний нарід хоче сам собою правити і тому творять свої держави. І український нарід, як зрілий і культурний, також хоче мати свою державу, як мав колись і буде за неї змагатися так довго, поки її не осягне.

Вкінці ще одна дуже важна справа. Не можна і не треба в Рідній Школі змішувати поняття національно-патріотичного із суспільно-політичним вихованням молоді. Проблема світогляду і ідеологій та форми політичного життя народу — це проблеми не для дітей шкільного віку. Це проблеми для університетської та взагалі старшої молоді і старших дозрілих віком людей.

Рідна Школа має допомогти батькам, Церкві та різним національним організаціям у стисло національному вихованні, яке спільне для цілого народу, а не для якоїсь тільки частини, групи, партії чи одної громади. Це **аксіома** виховної праці в Рідній Школі, якої ніяк не можна легковажити.

УКРАЇНА — українська держава, це для малих дітей абстрактні поняття, зокрема в Канаді чи інших країнах вільного світу, поза Україною, але тато, мама, брат, сестра, дідо, бабуня, вуйко, стрийко, тітка, а також церква, до якої дитина ходить щонеділі з батьками, своя Рідна Школа, своє товариство (Пласт, СУМ, УКЮ, СУМК) — це той „клаптик України", що є ‚під ногами" дитини, а коли вона полюбить це своє окруження, то вона любитиме і цілий український нарід, якого вона є маленькою частинкою.

Це є та „азбука" національно-патріотичного виховання в перших роках навчання в Рідній Школі, що повинен знати кожний учитель, чи учителька, які беруть на себе обов'язок навчати в Рідній Школі.

Думаю, що ці мої поради „старої" учительки можуть послужити всім „молодим" учителям, які хочуть направду працювати над вихованням нашої молоді. Це й мета цієї статті. Хтось сказав: „дайте мені в руки виховання, а я перетворю цілий світ!" Пробуймо це зробити з українською молоддю.

„Українські Вісті".

Українка в Раді Губернаторів Альбертійського університету

Едмонтон — Міністер освіти Альберти недавно назначив п'ять нових членів Ради Губернаторів Альбертійського університету, між якими є українка, пані Марія Лобай. Пані Лобай абсольвентка Альбертійського університету, активна ціле своє життя в ділянці шкільництва, як учителька та адміністратор, яка віддала багато праці для університету, Альбертійського коледжу й інших навчальних інституцій. Вона була головою багатьох провінційних організацій таких як: Альбертська Рада історичних винаходів, Армії Спасіння, Едмонтонської Історичної Ради та ін.

Пані Лобай є членкою багатьох всеканадських організацій, як Канадська Рада Багатокультурности, Інститут Родини ім. Ван'є, Альбертська Багатокультурна Група та ін. Вона є також активна в багатьох інших ділянках канадського життя.

Марія Лобай

Пані М. Лобай є членкою Союзу Українок Канади, відділу при катедрі св. Івана в Едмонтоні.

Т. Горохович

ОЛЕКСАНДЕР КОШИЦЬ І ЙОГО ХЛОПЧИКИ ХОРИСТИ

Після 1917 року українському народові відкрився новий етап. Наших співців можна почути і в Казахстані, і на Далекому Сході, і на Крайній Півночі...

Микола Холодний.

До вислову М. Холодного треба ще додати багато про успіхи славної капелі Української Народної Республіки, яка під батутою Олександра Кошиця чарувала світ красою й силою української пісні, дивували людей особливою здібністю українців до співу, їх вміння передавати піснею духовість народу. Про це багато написано, про диригента Кошиця часто чуємо при різних нагодах. Він же жив і помер у Канаді на 69 році життя в 1944 році.

О. Кошиць написав спомини, їх легко дістати в українських бібліотеках. У Вінніпезі в Осередку Культури є багато матеріялів про його працю. У цьому Осередку працювала до самої смерти його дружина Тетяна Кошиць.

Почав свою надзвичайну працю О. Кошиць від того, що сам співав у хорі Київської Духовної Академії, а згодом став того ж хору диригентом. Ставши диригентом, почав добирати хористів. У сопранах і альтах співали хлопчики з духовної школи (було їх 14), а тенорами і басами співали студенти Академії (всіх їх було 30). Кошиць почув спів одного 12-13-літнього хлопчика Павла Бергаміна у братському хорі. Пише у споминах, що описати його голосу не можна, такий він з природи поставлений, вироблений, гарний, як у оперної співачки „прем'єрши". Признається, що коли почув його сольо, він божеволів з радости.

Треба було перебороти чимало труднощів, щоб хлопчикова мати — вдова по робітникові — видістала його з одного хору й передала до Кошицевого. Всього чотири місяці він захоплював людей своїм голосом, бо при мутації він свій скарб утратив.

Але були ще й інші співаки: Сашко Ганюк — також повне, м'яке, ніжне сопрано, Єрмолай Плоцький — альт дуже дзвінкий, срібний. Обидва хлопці з бідних робітничих родин. По Павлові солістом співав Іван Шумов-Павлюченко — син кравця з Печерська.

— А де співав цей хор? Коли він і перед ким виступав? — звичайно питають слухачі, коли згадати про таких хлопчиків.

Уявімо собі тодішній Київ! Яке цікаве було в ньому життя. За місяць Кошиць підготовив хор до виступу — співав на Богослуженні, а згодом композиції Артема Веделя „Акти" на академічному релігійному святі. „Соліст Павло Бергамін був вище всякого порівняння", — пише Кошиць у спогадах. Слава про нього так поширилася, що попасти на Богослуження в академічну церкву було дуже трудно. Диригент поставив собі мету — воскресити в Академії велич нашого великого композитора Артема Веделя — вихованця її. Його творчість має чисто український національний характер. Допоміг йому в цьому ректор, Дмитро Ковальницький — українець з Волині(а спів Веделевих творів був тоді заборонений!). Він любив Веделя і сам вмів надавати церковній службі український характер. Співом хору зацікавився психіятр Іван А. Сокорський, відомий у світі автор „Експериментальної психології". Він, почувши твори Веделя, досліджував способи музичного вислову релігійної екстазованої думки й почуття, а потім виголосив про ці досліди доповідь.

Коли розповідати молоді про це, вона запитувала:

— А як хористи вчилися? Чи вони ходили до школи, чи мали час на спів, що його мусіли добре знати?

У спогадах О. Кошиця про це так гарно передано. Своїх щирих, милих, дуже музикальних співаків — написано там — він дуже любив, більше ніж себе. Серед них не було музично бездарних. Співанки з „малими" відбувалися кожного дня по вечері, а з цілим хором два рази в тижні. Диригент із запалом віддався праці. Проби навіть більше любив, ніж сам концерт, „бо в них музичний твір наповнявся живим духом" — казав, а сама праця давала радість.

Як чудово описане переживання Кошиця під час співу малого соліста:

„Слабеньке світло блимає і водить легкими тінями по Павлушковому обличчі, повному екстазу музики. Він нікого не бачить... А з горла його пливуть такі хвилі срібла й оксамиту, теплі від переживання, що я стою,

ЗАСЛУЖЕНА НАГОРОДА

Д-р Ганна Янішевська

Д-р Зоя Плітас

З ініціятиви і на прохання — Головної Управи Об'єднання Прихильників Державного Центру Української Народної Республіки в Канаді, з підтримкою Комітету Українок Канади, Відділ в Торонті і підтримкою відділу Союзу Українок ім. Княгині Ольги в Торонті, 15-ий Конґрес Українців Канади, який відбувся в місяці жовтні 1986 року у Вінніпезі, нагородив д-р Ганну Янішевську і д-р Зою Плітас шевченківськими медалями, за їхню довголітню громадську працю.

В день 15 листопада 1986 року, Головна Управа Об'єднання Прихильників Державного Центру УНР зорганізувала вечір, під час якого ці медалі були урочисто вручені, бо нагороджені не мали змоги бути на Конґресі.

Вечір відкрив привітом Голова Головної Управи Об'єднання А. Степанюк і пояснив ціль сходин та передав п. В. Чмеленкові переведення вечора.

Далі слідували усні і писемні привіти: від президента УНР — М. Лівицького, в якому він дякує д-р З. Плітас і д-р Г. Янішевській за їхню довголітню жертвенну працю для Державного Центру УНР, відчитав привіт голова Представництва Державного Центру УНР в Канаді — магістер М. Липовецький.

Від Союзу Українок Канади, відділу ім. Св. Кн. Ольги в Торонті — голова Д. Гетьманчук удекорувала нагороджених корсажами і склала привіт — зазначила, що д-р Плітас і д-р Янішевська довгі роки віддано працювали в Союзі Українок Канади та займали провідні становища, як в Централі Східньої Екзекутиви та відділі ім. Кн. Ольги довгі літа і Комітет Українок Канади. Праця цих двох сестер принесла багато користи, головне в культурно-освітній праці: в публікаціях, рефератах, різних дописах в журналі „Промінь" та в інших.

Їх праця заслуговує на велике признання, подяку від українського суспільства шевченківською медалею.

Голова Відділу Комітету Українців Канади, інженер Я. Соколик вітав нагороджених від управи відділу в Торонті і від президента КУК — д-ра Ціпівника, а пані Оксана Соколик вітала від СФУЖО, сказала, що це мабуть перший раз були нагороджені аж три членки тої самої родини і на тому самому Конґресі одержали шевченківські медалі, а це: син д-р Янішевської, проф. В. Янішевський.

мов зачарований..., наче лечу в якісь неземні простори, а за собою веду весь хор..."

Признається великий мистець, що і сам і його хористи часто настільки зворушувалися співом, плакали, що мусіли припинювати співанку. А єпископ під час Богослужби, коли співали Веделиве: „Услиши, Господи, глас мой, не міг подати „возгласу" від хвилювання. Такий майстер був О. Кошиць і його співаки, таку силу має українська пісня!

Авторський вечір митр. прот. д-ра Степана Ярмуся

Заходами Інституту Дослідів Волині і Товариства „Волинь" у Вінніпезі 14 жовтня минулого року відбувся в УНДомі авторський вечір прот. д-ра С. Ярмуся з нагоди 30-річчя його священства.

Вечір відкрив д-р Сергій Радчук, подаючи життепис Ювілята. Юнаком довелося Ювілятові залишити рідну хату, батьків, від яких засвоїв багатий „досвід віри". Батьків подарунок — Молитвослов з Почаєва був синові не тільки вірним сопутником у роках війни й скитальщини (носив його у військовому наплечнику), але й великим скарбом. Молитвослов спонукав його згодом студіювати київські літургічні традиції, насвітлити православну літургічну духовість у запроєктованій праці п. н. „Людина в богопочитанні Православної Церкви".

Студії поруч з заробітною працею, родинними обов'язками — працював редактором „Вісника" і „Рідної Ниви" 1969-1975 р.р., „Віри і культури" 1976-1984, „Вістей з Колегії" 1975-1985. виконування душпастирських обов'язків у Кенорі, не були перешкодою, щоб написати, перекласти й зредагувати 19 оригінальних творів і 5 інших авторів, якими вніс багато корисного, потрібного й нового в українську теологію й культуру.

Учасником вечора був і Владика Василій — Митрополит УПЦ в Канаді, який тепло вітав свого співробітника й бажав йому дальших успіхів та здоров'я.

У дальшій програмі були аналізи творчости Ювілята, зокрема двох творів ,Духовість українського народу" і „Дещо з нашого історичного досвіду", що їх подала Антоніна Горохович. Вартість першого твору в багатьох нових авторових інтерпретаціях вартостей української духовости. У другому творі прот. С. Ярмусь подав для молоді в приступній сконденсованій формі основне щодо духовости нашого народу, його історичного досвіду. Подбав також, щоб текст подати й в перекладі на англійську мову.

Твір „Духовість українського народу" А. Горохович уважає важливим з багатьох оглядів, назвала головніші:

1) Короткими, популярно написаними статтями (6) подав автор свої не теорії, але приклади — ілюстрації духовости народу, узгляднюючи етнопсихологічні критерії його у релігії, у традиціях, звичаях, у мові тощо.

2) Розглядаючи істоту духовости о. д-р С. Ярмусь подає свої суґестії — як досліджувати її, якою методою доходити до пізнання психіки народу.

3) Тому, що Автор шукає коренів духа народу в ґрунті релігійних вірувань, він пояснює істоту духовости народу по-православному, бож вона в межах Православної Віри й православного віронавчання. Стиль життя людини, яка прямує до християнського ідеалу в даному віровизнанні нормує своїми методами її Церква. Це треба мати на увазі при читанні книжки.

4) Автор подав нові погляди на вартості української дохристиянської духовости, а також нову оцінку впливу Візантії на Русь.

5) „Слово про Ігорів похід" о. С. Ярмусь використав як джерело досліду християнської духовости людей Княжої Руси-України.

6) Поучення, к н и г о почитання, церковні братства, козацьке побратимство, українська ґостинність, дружність, свободолюбність і духовий месіянізм Руси-України — особливості у виявах духовости українців.

7) Муза — замилування до пісні, музики — природний талант як виразник характеру народу.

8) Українська традиційна духовість і феномен явища культуралізму в діяспорі зберіг наш народ перед асиміляцією в минулому, зберігатиме і тепер та в майбутньому, якщо будемо свідомі своїх вартостей, якщо їх плекатимемо.

Голова Комітету Українок Канади, магістер Н. Ємець розповіла присутнім про життя і громадську працю д-р З. Плітас, яка також була головою Комітету Українок Канади і вклала багато праці в побудові пам'ятника Лесі Українці в Торонті.

А. Степанюк розказав про життя і громадську працю д-р Г. Янішевської, підкресливши, що їхня праця для Державного Центру УНР почалася рівно 65 років тому. Н. Ємець і А. Степанюк вручили їм Шевченківські Медалі, а голова відділу Об'єднання Прихильників Державного Центру УНР в торонті — Леся Джонс вручила їм китиці квітів.

Від катедральної громади св. Володимира вітав голова М. Гетьманчук; від Ліги Католицьких Жінок привіт склала пані Загребельна, а від Української Суспільної Служби і Українського Національного Об'єднання — пані Бардин.

У творі другому, призначеному для молоді о. С. Ярмусь наголошує те, що український народ дав у вселюдську скарбницю позитивний і великий вклад в аспектах: а) релігійно-освітньому, б) філософсько-світоглядовому, в) суспільно-етичному, г) культурно-освітньому, ґ) вояцької хоробрости в боротьбі зі злом і д) заглиблення віри в Бога й нашого відношення до неї.

Твір „Дещо з нашого історичного досвіду" написав о. С. Ярмусь з метою — плекати серед молоді в діяспорі суверенність національно-релігійних почувань. Кожна ж людина насамперед пов'язана з історією свого народу, його традицією, мовою, культурою. Втративши це все, вона не знатиме хто вона, звідки походить і навіщо живе. Релігійність забезпечує людей духовою рівновагою, а національні почуття — це „універсальний, найтривкіший і найглибший фактор в індентифікації людини" — твердить Олесь Бердник.

Бажано, щоб ця мала розміром, але ваговита змістом книжечка знайшла місце в серцях нашої молоді, щоб вона повела їх по нашій землі, показала тисячолітню християнську культуру, яка незримо жевріє у глибинах душ нашого народу.

Д-р Юрій Мулик-Луцик подав загальну характеристику творчости Ювілята. Доповідач назвав Ювілята відкривачем вартостей у нашій культурі, бо уможливив нам познайомитися з важливою для пізнання української духовости творчістю Памфіла Юркевича; він наголосив вартість стверджень о. С. Ярмуся, що у вихованні спільнот важливий індивідуальний підхід до людини, а не те, що практикує Захід, ігноруючи вартість цього підходу. Тому й навів д-р Ю. Мулик-Луцик вислів Гумбольта „народ, що дав Шевченка, не загине", одиниці росіяни — викупили Шевченка з кріпацтва, а поляки оцінили Івана Франка, хоч загал їх не міг простити нашому поетові вислову про Адама Міцкевича, якого Франко назвав „поетом — прославителем зради".

Особливе було слово Ювілята. Він почав його ствердженням, що ціле життя його сповнене несподіванками. Не було воно легким, в ньому були часті зміни, що їх приносили обставини й лихоліття війни, які заставляли думати, робити важливі рішення. Постійним було тільки те, що завжди бажав служити людям. Тому й став священиком. Виконуючи обов'язки душпастиря, почувається добре, позбувся страху смерти, бачучи часто вмираючих людей. Не думав, що буде виконувати стільки різних завдань — професора в Колеґії, редактора, письменника, брався до всього не боявся ризика. Часто перебував в ізоляції від людей, свої вакації використовував на роздуми. Бажав ділитися своїми думками, тому й писав.

У пляні о. С. Ярмуся ще багато зробити. Цікавить його постать Петра Могили й могилянство віддавна. Плянує прослідити українські літургічну духовість у працях гуртка культурних діячів і вчених т. зв. Могилянського Атенея, що його створив П. Могила. Має бути 4-томна праця. Друга тема — це мучеництво творців Української Автокефальної Православної Церкви 1921 року. Праця вимагає власних висновків, оцінки, бо нема текстів, матеріялів. Вірить, що знання теології, піст і молитва допоможуть студію зробити.

Цікавить о. С. Ярмуся і наша політична орієнтація, бажає її ревідувати, бож сучасне політичне мислення залежить від ситуації, в якій ми знайшлися. Це пекуча потреба — твердить Ювілят. Висловився, що почуває потребу „поглянути розумом, почуваннями і пером", бо треба ж цю „пекельну атмосферу" розрідити. Згадуючи померлих науковців Дмитра Дорошенка й Леоніда Білецького, жалує, що їхня остання творчість появилася в поспіху, не було їм змоги випустити її у світ у гідному їхньому талантові стані.

Звертаючись до присутніх у залі сина і дружини, дякував їм Ювілят, що вони дали йому змогу провести цього літа шість тижнів у Ст. Франціско, щоб міг мати доступ до потрібних для нової творчости джерел у бібліотеках.

Кінчив свій виступ бадьорим ствердженням: Труди життя загартували волю, вірить, що ліки й наснага до праці та вирозуміння родини допоможуть пляни здійснити!

Здається, що присутні мали змогу радіти нагодою пізнати життя і творчість митр. прот. д-ра С. Ярмуся — людини, яка працює в першу чергу на прославу Бога, для добра народу, не занедбуючи й родини.

Вечір закрив молитвою Владика Василій. А після того ще гостили пані обильною перекускою і кавою. На столах були виставлені всі твори Ювілята. Перегляд їх утверджував те все, що було сказане доповідачами. Список праці о. С. Ярмуся був також поданий на гарно оформленім запрошенні. Вечір був корисний, гарний атмосферою.

Уляна Пелех.

Спогади та праця Анастасії Сахно

Українські вишивки є дуже важною частиною нашого народного мистецтва. На різних виставах вони захоплюють нас та чужинців своєю красою, гармонією красок, багатством різних стібів. Але найменше зустрічаємо вишиваних речей з Наддніпрянщини, а ще рідше зустріти осіб, що зберегли в пам'яті способи вишивання старовинними стібами.

Мені пощастило познайомитися з пані Анастасією Сахно, яка не тільки чудово вишиває, але сама укладає взори і має колекцію вишиваних речей музейної вартости.

Пані Сахно згадує рідний край, особливо околиці, де вона вродилась, а це в центральній Україні, в селі Ярошівка, недалеко міста Прилуки. Вона пам'ятає, як старі люди оповідали, що через село проходив битий шлях на Ромни-Прилуки-Київ, яким переїздили чужоземні купці та чумаки возили сіль з полудня. Вони часто зупинялися в селі і воно з цього користало, розросталось і багатіло.

Пані Сахно все згадує красу природи. Чистенькі побілені хатки, що ховалися в зелені садів, за ними йшли городи. Коло села був великий став, а далі яри, де дівчиною збирала квіти. З другої сторони села простягався ліс, де з мамою збирала ріжне зілля, що його вживали для фарбування ниток до вишивання. Побіч були лани, де літом колисалась золота пшениця. Поміж ланами вилась дорога до посілостей гетьмана Скоропадського обсаджена тополями, що так розрослися, що їх гиляки робили чарівний тунель. Свояк, що працював на посілості, часто забирав зі собою цікаву до всього дівчину Наталю (так її кликали дома). Тут її бистрі оченята сприймали красу величезного парку з клюмбами чудових квітів та дерев — спроваджених з інших країн.

Це була краса природи, що сформувала душу молодої Наталії. Вже в 9 років вона стратила матір і мусіла опікуватися трьома молодшими сестрами. З того часу вона дуже тяжко працювала на господарстві, крім того старалася вишити та пошити сорочки та інший одяг, прибрати хату декоративними рушниками. Це не легко приходило для сироти, вона сама розглядала старі вишивки, випробовувала способи вишивання, поки нитки укладались правильно з обидвох сторін.

В часі Першої світової війни та революції село зазнало багато шкоди, понищено багато вишиваних речей. В пошукуванні за працею вона покидає рідне село.

В ті часи ніхто не вишивав, це чудове мистецтво стало не тільки не модним, але майже переслідуваним, а крім того не було ані полотна, ані ниток.

Друга світова війна нанесла додаткові страти. Пані Сахно забрали до праці в Німеччину, а по закінченні війни виїздить вона до роботи в Англію.

Тут вона знову береться до вишивання. Її в пам'ять глибоко врізались рідні взори та їх краски. Користаючи з решток старого вишиття вивезеного на чужину, вона створює нові взори і зразки. Так починають виходити з рук надзвичайно талановитої пані рушники, обруси, серветки виконані старовинними стібами.

В Англії вона одружується і в 1952 році панство Сахно переїжджають до Канади, поселюються в Торонто. Вона стає активною членкою Музею Св. Володимира, де вклала багато праці і подарувала деякі свої вишивки.

Але мрією пані Сахно було створити речі такі, як колись були на Україні, вишити і пошити їх за старим способом.

Вдень вона ходила до праці, а вечорами, часом до пізньої ночі, вишивала. Пан Сахно читав вголос книжки, щоб не дрімалося.

Так повстала чудова колекція вишивок пані Сахно. Тут бачимо 12 жіночих сорочок виконаних вирізуваними взорами в сполуці з гладею-настилуванням, пшеничкою, верхоплутом та іншими стібами. Поміж взорами є чудові мережки. Уставки та клинці прилучені спеціяльними способами. Коло шиї та рукави вдолині зібрано за ниткою і до них пришито рукою вузенькі вишиті лялівки, викінчені зубчиками. Долини сорочок мають відповідні взори і мережки. Сорочки виконані білими або ніжнопастелевими нитками.

Крім сорочок, блюзки вишиті вирізуванням, підрізниковим гаптом і хрестиком. Далі безліч декоративних рушників виконаних рушниковим гаптом, деякі хрестиком та мережками. Серветки та обруси більших та менших розмірів. Всі стіби, крім підрізникового гапту, виконані по точно обчислених нитках. Пані перенесла чудові взори на модерний одяг, має кілька суконак гаптом та полтавськими мережками. Має великий вигаптований образ польових квітів і ще інші речі. Все це вишито власноручно уложеними взорами, бо тоді ще не було таких

книжок, як „Українські вишивки" М. Куценко та інших.

Пані Сахно щиро ділиться своїм знанням з іншими. Вона провадила 12 років курси вишивок при Музею Св. Володимира. Вона терпеливо навчила понад сотню молодих дівчат та жінок, які повишивали собі чудові речі, а деякі вже самі ведуть такі курси.

Пані Сахно мала 19 вистав своїх речей на університетах Торонта, на День Українців на терепторії „Canadien National Exhibition", в Ошаві та Оттаві. Щороку під час „Каравану" в павільйоні Одесса має виставу своїх робіт, рівночасно зі своїми ученицями демонструє для зацікавленої публики способи вишивання.

Два роки тому, по тяжкій хворобі, упокоївся в Бозі муж пані Сахно. Вона тяжко перенесла цю втрату, але продовжує передавати своє знання далі вже в себе дома. Від пані Сахно можна осягнути цікаві інформації про кожноденні та всяточні народні строї, (одяги).

Дякую пані Сахто, що розкрила перед мною скрині своїх вишивок, поділилась спогадами та навчила мене цікавих способів вишивання.

Українське громадянство у вільному світі готується святочно обходити 1000-ліття хрещення України. Зорганізоване жіноцтво прикрашає церкви новими хоругвами та вишивками. Учениці пані Сахно вишивають собі, дітям та внукам нові строї.

Дуже важним є навчити молоде покоління любити, цінити наше мистецтво з усіх околиць України. Для цього ми тепер маємо багато книжок, з яких можна користати, а пані, з досвідом вишивання, мають передавати своє знання дітям, знайомим та організовувати курси. Ми маємо прикласти всіх старань, щоб скарби наших вишивок не загинули в поспіху теперішнього життя, а надалі прикрашували наші церкви, помешкання, строї та викликали подив чужинців. Хай пані Сахто буде нам приміром в цьому ділі.

Ірена Лапчак.
Монтреал.

70-пітній Ювілей
подружжя Павла і Марії Боднарчуків

МЕЛФОРТ, САСК.

В кінці серпня 1986 року, зібралися мешканці „Діфенбейкер Плейс" в просторій авдиторії у Мелфорт, Саскачеван, щоб привітати Павла і Марію Боднарчуків з нагоди 70-літнього ювілею подружжя

Павло і Марія Боднарчуки одружилися 1916 року (у день Успіння Пресв. Богородиці) в околиці Ґронлид, Саскачеван.

„Мейфорт Джурнал" помістив знимку ювілят на першій сторінці з описом, а радіостанція СіДжейВі у Мелфорт і СіКейБіАй у Принц Алберт, Саск. трактували це як рідкісну нагоду і пошану піонерам цієї просторої і продуктивної околиці, в якій оселювались іміґранти ще перед початком цього століття.

Ювілят вдекорували квітами, в час перекуски складала побажання. Серед тих мешканців є люди різних професій — лікарі, адвокати, учителі, торгівці і рільники. Син ювілят, Володимир (учитель, уже на відпочинку) подякував учасникам за участь у святі.

Молебень за здоров'я ювілят відслужив місцевий парох о. Тарас Крочак з Нипавин, Саск. в сослуженні протопресвітера Михайла (син ювілят) з Торонто, Онт., в неділю, 31 серпня 1986 року. Син Йосиф читав Апостола, а І. Данилюк провадив загальним співом (це відбувалося на площі господарства, де ювілята провели все своє життя). Отець парох вдекорував ювілят золотими хрестиками (з нагоди 1000-ліття хрещення України і з тієї нагоди вони раніше подарували 1,000.00 долярів на

Фонд Св. Володимира). Жіноче товариство при громаді Різдва Пресв. Богородиці подарувало квіти, а внучка Даєна з Норт Бателфорд доставила торт на цю оказію. Її муж Марко був ескортом в подорожі з Мелфорт до Ґронлид і стояв на почесній варті під час молебня.

Привіти ювілятам зложили: добродійка Ліда, внуки — Євген і о. диякон Мирослав з дочкою і правнучкою Сонею і внука Леона — всі з Торонта, та внука Орися з мужем і двома правнучками — з Летбридж, Алберта.

З нагоди 70-літнього ювілею, ювілята зложили по 70.00 дол.: на „Український Голос", Фонд Св. Володимира, Колегію Св. Андрея, журнал „Промінь", а на „Вісник" зложили 95.00 долярів.

У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ — 60-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Відкриваємо в цьому числі окремі сторінки на, так звані, привітання й побажання. Досі наспіло певне число привітань від відділів та особистих від членок, які з нагоди 60-ліття Союзу Українок Канади, вітаючи організацію почерез пресу, складають свій дар на журнал „Промінь".

Запрошуємо членок — старших і молодших поділитись почерез журнал своїми спогадами з життя організації...

Листи — привіти — побажання

З нагоди 60-річчя заснування першої української жіночої організації в Канаді

Союзу Українок Канади

маю велику приємність скласти привіт всім давнішим і теперішнім провідницям центральним і провінційним, вітаю все наше членство по відділах Союзу.

Висловлюю признання за всю досі проробленну працю у всіх ділянках — виховній, народно-мистецькій, музейній та громадсько-господарській. Бажаю найкращих успіхів у дальшій праці і складаю мій дар — 100.00 долярів на на журнал „Промінь" у його провідній ролі в житті і поступі Союзу Українок Канади.

Ангелина Павлик,
Куратор Манітобської Філії Українського Музею Канади

Відділ ім. О. Кобилянської в Годсон, Бей, Саск.

з нагоди 60-літнього ювілею
Союзу Українок Канади

складає найщиріші побажання всім членкам організації, Центральній Управі в Саскатуні, Провінційним Екзекутивам та зарядам у відділах.

Висловлюємо признання за провід і народню працю впродовж 60-ти років і з тієї нагоди засилаємо 50.00 дол. як наш дар на журнал „Промінь".

Хай Господь обдаровує Вас добрим здоров'ям і благословляє на дальшу працю.

ЗА ВІДДІЛ,

Маріянна Кулик, голав
Ірина Гоменюк, секретарка

Управа і членки Відділу ім. Лесі Українки
у Ванкувері
щиро вітають
ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
і все членство з нагоди 60-літнього Ювілею

Союзу Українок Канади

Висловлюємо наше признання бувшим, теперішнім провідницям та всім членкам за їх віддану працю для добра організації, нашої Української Православної Церкви та українського народу.

Щасти Вам Боже у вашій дальшій праці.

Емілія Чуйко, голова.
Олена Дзюбенко, кореспонд. секретарка.

Членки відділу Союзу Українок Канади
при Парафії св. Андрея в Едмонтоні

з нагоди 60-літнього ювілею
Союзу Українок Канади

складають найкращі побажання головам жіночих товариств — відділів, зарядам, членкам і всім союзанкам міцного здоров'я, найкращих успіхів у праці та спокою і миру на землі.

Вітаємо центральний провід нашої організації, бажаємо йому успіхів у всіх ділянках та проєктах і складаємо наш дар 50.00 долярів на журнал „Промінь".

За Відділ,
Павліна Лисак, референтка.

Відділ ім. Княгині Ольги
в Лондоні, Онт.

з нагоди 60-літнього ювілею

СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

сердечно вітає все членство організації, Центральну Управу і редакцію „Променя". Бажаємо успіхів у Ваших дальших плянах праці на добро нашого народу і Церкви, а головно у Ваших плянах та проєктах на нивах рідної культури, над піднесенням рідної мови вдома і в громадах. Наш дар — 50.00 дол. на „Промінь".

За відділ:

О. Кошарна, голова.
В. Калюжна, референтка.

ВІДДІЛ ім. ГАНКИ РОМАНЧИЧ
В САСКАТУНІ
з нагоди 60-літнього ювілею
Союзу Українок Канади
щиро вітає центральну управу, провінційні екзекутиви, відділи і все членство організації.

Висловлюємо щире признання основательлкам Союзу, всім давнішим і теперішнім провідницям за виконану досі громадську працю і засилаємо наш дар — 25.00 дол. на журнал „Промінь".

Бажаємо найкращих успіхів у всіх Ваших плянах та проєктах у ювілейному році та в майбутньому.

Катруся Щербій, голова. **Добр. Л. Макаренко,** секретарка.

Знагоди родинного свята 40-РІЧЧЯ подружнього життя П-ва НАТАЛКИ і БОГДАНА МЕЛЬНИЧУКІВ, засилаємо 20.00 дол. на журнал „Промінь".

Ювілятам складаємо найщиріші побажання на щастя, на здоров'я і многая літа!

Михайло і Анна Симчич —
з родиною, Гефорд, Саск.

Щиро вітаю
почерез наш журнал „Промінь"
60-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ В КАНАДІ —
Союз Українок Канади
Бажаю членкам успіхів у вихованні майбутніх членок організації, у навчанні української мови, як одного з найважливіших чинників у нашому громадському житті, збереженні традицій, культури, вивчанні історії та в пізнанні своєї літератури.

Бажаю успіхів у нових проєктах.

Оля Завісля, Вінніпеґ

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ
у Гефорд, Саск.
складає найщиріші побажання з нагоди 60-річчя діямантового ювілею
Союзу Українок Канади
Центральній Управі, ПровінційнимУправам успішно провести в корисній праці ЮВІЛЕЙНИЙ РІК на добро нашої організації і нашого народу.

Хай Господь обдаровує Вас кріпким здоров'ям а дальші успіхи.

Савеля Гарах, голова
Ольга Смитанюк, секр.

КРЕДИТОВА СПІЛКА — ТОРОНТО

З нагоди шестидесятилітнього ювілею

Союзу Українок Канади

першої української жіночої організації в Канаді

щиро вітає

провід організації, все його членство. Радіє успіхами її багатогранної праці в користь української громади в Канаді і для добра українського народу в цілому.

Вітаючи, складаємо побажання дальших і ще кращих успіхів у всіх Ваших плянах та задумах. Щасти Вам, Боже.

Ольга Заверуха, управитель.

з нагоди 60-літнього ювілею
ЗАСНУВАННЯ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
Союзу Українок Канади
сердечно вітаємо

Центральну Управу, Провінційні Екзекутиви, членство по відділах та редакцію журналу „Промінь".

Бажаємо дальшого розвитку та успішної праці на нивах: — церковного та культурно-освітнього життя. На многі літа!

За Провінційну Екзекутиву Союзу Українок Канади на Альберту

Лелія Зубрицька, голова. **Анна Кравець,** кореспондентка.

З нагоди 60-ліття нашої організації

СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

засилаю щирий привіт і бажаю нашій теперішній Централі кріпкого здоров'я, також і нашій редакторці Наталії Когуській й усім щирим працівницям на народній ниві. Боже щасти на майбутнє. Засилаю ювілейний дар на журнал „Промінь" в сумі — 50.00 долярів.

З Різдвом Христовим бажаю усім веселих свят!

Єлена Коваль — рефер. „Променя" Калґари, Алта.

З нагоди
60-літнього Ювілею
Союзу Українок Канади
щиро вітаємо —

Провід і все членство Союзу і бажаємо дальших успіхів та Божого Благословення в праці на добро нашої організації, нашої Рідної Української Православної Церкви та всього українського народу.

За Управу Провінційної Екзекутиви на Британську Колюмбію

Олена Дзюбенко, голова **Галя Токарик,** кореспондентка

з нагоди 60-літнього ювілею
Союз Українок Канади
відділ ім. Лесі Українки у Розбирн, Манітоба
щиро вітає провід організації.

Бажаємо успіхів у Ваших давніших і новіших плянах праці, а особливо старань над піднесенням української мови в родинах та відділах і посеред членства в загальному.

З тієї нагоди засилаємо наш дар 86.60 дол. на журнал „Промінь".

За відділ ім. Л. Українки
Катерина Бельбас, секр.

КРЕДИТОВА СПІЛКА — МОНТРЕАЛ

З нагоди 60-літнього Ювілею

Союзу Українок Канади

вітаємо цю першу Українську Жіночу Організацію в Канаді і висловлюємо наше щире признання за її цінні заслуги у виховній праці для загального добра Української Громади в Канаді.

Хто сіє здорове зерно, той збирає здоровий урожай. Ваша праця увінчалас добрими успіхами і хай це буде заохотою для Вас дальше продовжувати це благородне діло.

Управа Кредитової Спілки ім. І. Мазепи — Монтреал.

Г. Верига, управитель.

WOMEN IN POLITICS

New Challenges for the Ukrainian Community

by Nadia Odette Diakun

I would like to thank you for your kind invitation to deliver the keynote speech during this very important plenary session. I would also like to thank you for having given me the opportunity to see the Pacific Ocean for the first time.

Today, I will share some of my thoughts with you on the role of the Ukrainian woman in Canadian society.

I feel that the richness of the Ukrainian tradition, the spiritual richness of the Ukrainian faith, the nurturing of aristocratic principles, prepares each of us for the difficult road of life.

It is indeed an honour to have been invited to speak to you tonight. Perhaps, some of what I might say may be unfamiliar to you — perhaps even harsh. But then reality is very harsh.

Ukrainian womens organizations have long shown that as volunteer, non-governmental organizations, they can be extremely effective.

I am sure that your organization, just as any other Ukrainian organization, has dedicated its energies to work, the kind of work that is beneficial to the Ukrainian community, to the Ukrainian church.

In turn, what is beneficial to the community on a social level, is also beneficial to Canada.

There are several issues that I have been asked to address. The first is Lobbying, the second — The Deschenes Commission of Inquiry on Nazi War Criminals, and the third — The Future for Women in Politics.

It may seem that these issues have little in common. In fact, they are very closely related. The first is a method of communicating. The second is an issue that affects the Ukrainian community directly, and the third is the role that women can play as constituents of the community — as Canadians.

What I have always believed is wrong with the Ukrainian community and with Ukrainian politics in general, is that we have never been led by politicians. Although someone might say that is actually good fortune. Just as the Jacobins, men of letters, who led the French Revolution, Ukrainian men and women of letters were the givers of ideology. Petlura — a journalist. Franko — poet, novelist. Vynnychenko — novelist. Lesia Ukrainka — poet. Ideology, philosophy, but not politics.

Lobbying belongs to a set of principles of politics. It is part of political activity and without it, in one form or another, much information would not even reach legislators. It is the distribution and dissemination of information — It is an activity of informing legislators of a particular point of view.

There are two types of Lobbies: the ACTIVE — continuous on a variety of issues as expressed by a group; the CATEGORIC — the issue-oriented, one which becomes active only if there is an urgent matter.

The efforts of the Ukrainian community in Canada and the United States can be classed as categoric. How often do you or your organization, or any Ukrainian organization lobby the government on issues other than Human Rights, Multiculturalism, or Heritage Language?

It is not enough to address these issues solely. Ukrainians are senior citizens — to them pension matters will be on their minds. Ukrainians are taxpayers and the budget, higher taxes are on their minds. Ukrainians own businesses and small business, trade, research and development will be on their minds. Today, your courage to discuss such very difficult, delicate, unpleasant, yet real issues such as child abuse, pornography, is commendable. We do not live in isolation of the mainstream of society. We are part of it.

If we are honest with ourselves, we will admit that there are problems of alcoholism, drug abuse, assault, even in the Ukrainian community.

We must confront the issues, find solutions, but not hide from them.

If we are honest with ourselves, we will admit that demonstrations, mail-in campaigns, and meetings with members of parliament, congress, only enhance our nationalistic and parochial feelings that something is being done. Yet such efforts have seldom veered government policy.

Last May, Parliament Hill witnessed a rally like none held to date. Canadians gathered on the Hill to express their support for the victims

of the Chernobyl nuclear disaster. Two cabinet ministers, Jake Epp, Minister of Health and Michael Wilson, Minister of Finance, as well as Members of Parliament and the Senate attended.

For the first time, perhaps, in the history of Ukrainians in Canada, an event received national television coverage at six and eleven — but not without some effort. This is not enough. — I had proposed that the Ukrainian Canadian Committee begin preparations for a benefit concert for the victims of Chornobyl.

Of course the Soviet Union will not accept any financial assistance. If they did, it would be an admission of error on their part, and they never do that; they are never wrong. But the money that could have been raised, and could still be raised, would be used to build a wing dedicated to the victims of Chernobyl, at a hospital that specializes in Nuclear Medicine, scholarships could be established, and funds used to send any medication to the affected in Ukraine. But nothing has been done to date and we are losing time.

Lobbying isn't difficult.

What are the guidelines for lobbying?

Economics: adequate funds for the production of information kits, research, and other expenditures.

Anticipation of events: this is not difficult if the lobby group monitors the press and meets with politicians. Such meetings will provide valuable information.

Monitoring: of the press, voting patterns of legislators, essential information on political events. You should attend committee hearings in Ottawa. You should present briefs. You are exercising your rights, if you do.

Historical decord: an aspect that is often neglected. We need a reliable saurce of archival material and historical information such as documents, memoires, publications. One of the biggest pains and hurts in Ukrainian history is the famine of 1933. I know that for those who suffered and lived through it and survived, it is painful to recall, but it must be done. The victims of the holocaust must recount their memories. We have to have a continued, perpetual history and record of our suffering.

Media relations: good relotions with the national and local press. Tell the local and national media of your activities. Tell them when you are going to appear in Ottawa at a committee meeting.

Timing: knowing when to implement action guarantees success.

Simple principles, yet the results can be worth more than a single demonstration with or without national media coverage.

Next time that you have an issue that bothers you, call your member of parliament, mayor, member of the legislature. They depend on your support and they must listen.

The Ukrainian community does not prace enough importance on political action. Earlier today one of you called Ottawa — your observations and questions were accurate and timely. You may not believe me, when I say that every telephone call, to a minister of your choice regarding an issue, especially an individual letter, is the best form of politival action.

Ten letters and the issue takes on greater importance. For every letter we count that there are 5,000 like opinions.

Imagine the possibilities, if there were a permanent information office in Ottawa, representing the concerns of the Ukrainian community?

On September 30, Justice Minister Ramon Hnatyshyn, will receive the final report of the Deschenes Commission of Inquiry on Nazi War Criminals.

For the past two years this issue has dominated the headlines of the national and local press. It is only the past two months since the commission was granted another extension that the press has had its attentions diverted elsewhere.

We can be certain that as the deadline approaches, and when the report is delivered, the matter of alleged Nazi War Criminals will again become a topic of discussion in the press. And *that* we must be prepared for; we must be prepared for the event not with empty allegations of media unfairness and injustice — but with documentary evidence, with legal recourse, with a well-considered response to Deschenes Commission Report. If we do not respond, then we must be guilty.

It will not be easy for the new Justice Minister; he will need the assistance of the Ukrainian community and this assistance must be tempered by intelligent options. A knee-jerk reaction will not persuade those who are already convinced that the entire Ukrainian community

of Canada and the United States is harbouring War Criminals.

I'd like to address the matter of women in politics.

Each of the Federal, Provincial party organizations has an elaborate structure of committees. Each party has essentially three main activities: selecting leaders, making policy, maging campaigns. You have just experienced just such a leadership campaign in British Columbia.

All the political parties hold conventions, policy sessions, general meetings: and it is at these gatherings that delegates or members of the party, discuss. In order for you to become pay your dues with service.

part of this process, simply put, you have to

Becoming active in a political party is an effective way of sharing your thought with others. Whenever there surfaces a complaint that the party is not aware of the issues in the Ukrainian community, I ask how many are members and how many attend party functions? Do you belong to the local provincial and federal riding association? If not, why not?

In 1984, the Canadian Parliament saw the victory of the Progressive Conservative Party with 211 seats in the House of Commons. In 1986, the Ukrainian community lost its most eminent statesman since Michael Luchkovich, the first member of parliament of Ukrainian origin, Senator Paul Yuzyk. The Ukrainian community expected of this one man, Senator Paul Yuzyk, to take care of every matter that cropped up on THE HILL. He worked tirelessly. He was often criticized, seldom helped, but his road was always moderate. And now we have lost not only a senator, a representative in the Senate, we have lost our voice of reason.

In that same year of 1984, twenty-seven women were elected to the House of Commons. That is only 9.6% of the House. In Europe the figures are more promising. 23% of the Norwegian parliament are women, and 26% of the Finnish parliament are women.

I say that that is not enough: not one of the twenty-seven women in the House of Commons is Ukrainian. The other day, I discussed this with a friend, and we tried to name one woman of non-French, non-Anglish origin, and we could only think of Sheila Finestone. 600,000 Ukrainians in Canada, and not one woman in parliament? We are at fault and no one else. When women consider entering the ring of politics, they often say "I only have a PH.D. and a law degree, do you think I can run for city council?" Men say, "I spent a weekend in Ottawa a few years ago, and I'd like to be a senator."

Well, I have worked on Parliament Hill, I have several publications, I understand the issues, and I will be a member of parliament. And you're all coming to work on my campaign.

We need representatives in parliament who have vision, who are tempered, who are strong and who will stand up for the needs of all Canadians notwithstanding. We need politicians who will work for a just Canada, a Canada that treats all its citizens equally. We need more women in parliament.

I'd like to raise an issue that is very important to me. Having spent so many years studying, at university, Ukrainian schools, I know how important education is.

There are four million Canadians who cannot read or write. There are many more Canadians whom I call funtionally illiterate. They cannot spell; cannot compose an intelligent sentence; do not know what grammar is. Those who cannot read or write at all, cannot fill out a simple bank deposit form. They cannot even read street signs. These Canadians have no active lobby. They do have many concerned volunteers in big cities, who have organized local neibhborhood assistance programs.

We have an issue that desperately needs an active lobby. Education should be a priority for Canada if future generations are to be active, functional citizens. The issue, simply put, is education.

The Constitution Act of 1867 gives jurisdiction over education to the provinces. I think that was a mistake, and we need constitutional reform. Each of the provinces has its own program and its own interpretation just what education is.

I see no more apropos definition of education than reading, writing and arithmetic. There is a need for a Federal Ministry of Education... A ministry that would set minimal standards... A ministry that would attend to the needs of schools, universities. There is a need for a federal ministry to monitor the implementation of these standards.

Not only can we educate Canadians to read,

but we can also educate them in the responsibilities of good citizenship. And for my second declaration of this evening, I would like to be the first Federal Minister of Education.

The history of the Ukrainian people has been Peppered with much tragedy. We are a nation that has suffered famine, depravation, hardship in the field, and most recently, a disaster wrought by severe negligence. We are a nation that is about to celebrate a millennium of Christianity. How much longer will the Ukrainian community with a voice in Canada remain silent on issues that concern us? Canada's foreign relations concern all Canadians and we should be at the forefront. When will we have been joined by non-ukrainians on issues that affect Ukraine? If we do not win friends, we cannot expect to be listened to.

We are fortunate to be living in a country where the potential for a better future is not a dream, it is a reality. It would be a breach of the promise made to every Canadian if this were not possible.

It would be a betrayal of the principles of the Charter of Rights if the exercise of citizenship on every individual's part were neglected. I urge you not to remain complacent.

It is up to each one of us to be strong, to be dedicated to the promise of democracy, and to fulfill it, not merely speak of it, so that our actions will have an effect on the future of civilization.

This we can do together. And this we must do now.

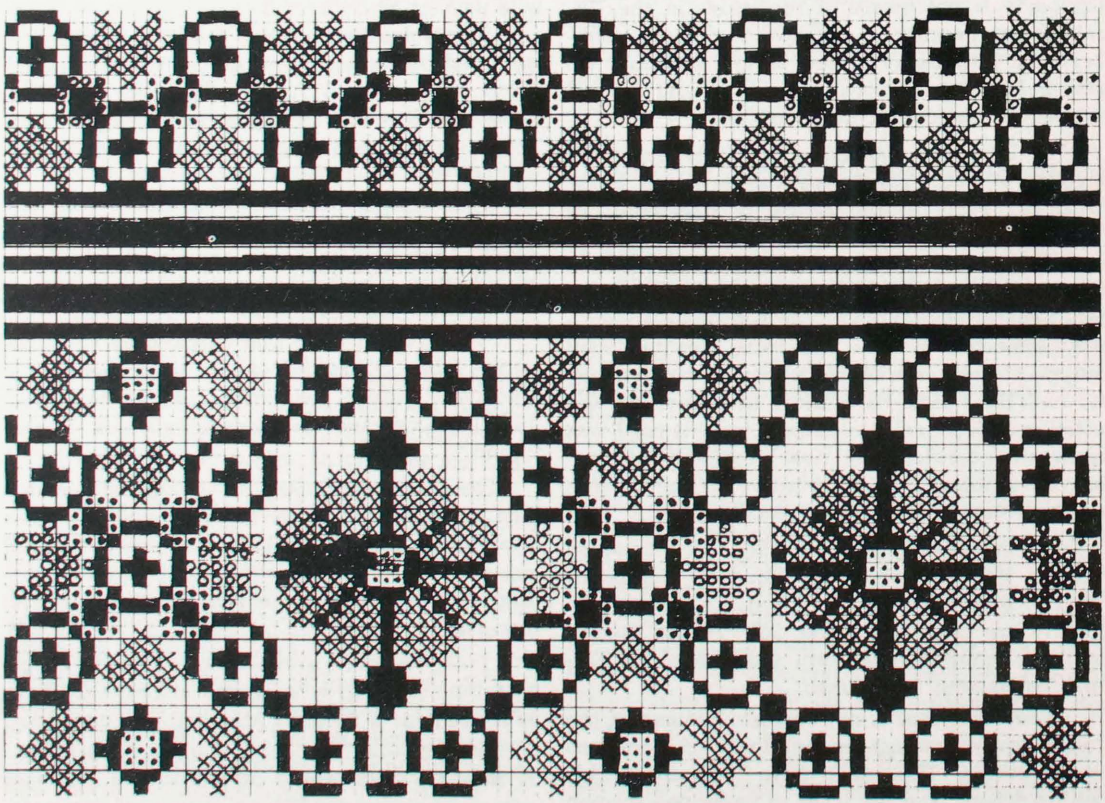

ЛЬВІВ: Вишивка виконана хрестиковим стібом. Барви ниток: ■ — чорна, О — синя, ● зелена, X — червона. Український Музей, Східня Філія. Рисувала Іванна Вахна.

GOOD NEWS

Your CANADA PENSION PLAN has changed for the better.

As of January 1, 1987:

On January 1, 1987, changes to your Canada Pension Plan went into effect. These changes have put your Plan on a solid, long-term financial foundation.

It's important to know what benefits are available because your Plan provides you and/or your family with a basic level of earnings protection when you retire, become disabled, or die. You will, however, have to apply for the benefits when you believe you are eligible.

The information that follows highlights the major improvements. It's good news!

Financing a better tomorrow

New financing arrangements have made and will keep your Plan more secure than ever.

Until now you and your employer have each contributed 1.8% of your earnings up to a maximum amount. Each year until 1991, the contribution rate will rise by 0.2% and from there until 2011 by 0.15%. If you make the maximum contribution, you will pay about $26 more in 1987.

A wider choice of retirement options

You can now begin receiving your CPP pension as early as age 60. You could qualify even if you are not *fully* retired.

If you begin your pension before age 65, your benefits will be less because you will have contributed less and will get the benefits for a longer period of time.

Or, if you choose not to start your pension until after age 65, (up to age 70), your monthly benefits will be greater.

Your pension would normally be payable the month after your 65th birthday. For each month between that date and when your pension begins, your benefit will be adjusted by 0.5%. This adjustment will apply for as long as you receive the benefit.

Increased disability benefits

If you qualify for disability benefits, your monthly payment will now be significantly increased. For example, the maximum disability pension in 1987 has increased from $487 to more than $635 per month.

As well, anyone entering or returning to the work force will have disability coverage after contributing in 2 of the last 3 years in which contributions could have been made.

Survivor benefits continue on remarriage

If you receive survivor benefits, they will now continue even if you remarry.

If you remarried and had your survivor benefit discontinued, you can have your benefit reinstated.

Splitting pension credits

If your marriage ends in divorce, each spouse is now entitled to one half the "pension credits" you earned together. The credits can also be divided if your marriage or common-law relationship ends in separation.

Sharing your pension

When you and your spouse receive your CPP retirement pensions, the benefits you've both earned during your life together can be shared if either of you makes this request.

Additional benefits for dependent children

In the past, dependent children were limited to one flat-rate benefit, even if both parents had paid into the Plan and died or became disabled.

Should the same happen now, your children would be entitled to *double* benefits.

Improved 'Combined' benefits

If you are entitled to a combination of survivor and disability benefits, the maximum monthly amount you could receive is now greater.

As for combined survivor *and* retirement benefits, these will now be more generously awarded to those who qualify.

Building on a solid foundation

Being financially prepared for the future is a responsibility we all share. Your new Canada Pension Plan now gives you a stronger foundation. It's a sound base, and it's up to you to build on this foundation.

It's never too soon, or too late, to begin building for your future. We hope you'll start today.

You may need further information to better understand these changes. For booklets about your Canada Pension Plan, fill out the coupon and mail it to:

CPP-INFO
P.O. Box 5400
Postal Station "D"
Scarborough, Ontario
M1R 5E8

I'd like to know more about my new Canada Pension Plan. Please send me the 'good news'
in English ☐ in French ☐ about

- ☐ Retirement Pension
- ☐ Disability Benefits
- ☐ Survivor Benefits
- ☐ Pension Credit Splitting
- ☐ Flexible Retirement
- ☐ Financing your CPP

Name _____

Address _____

_____

City _____

Province _____

Postal Code _____ 02

CANADA PENSION PLAN

Changed for the better. Find out.

Health and Welfare Canada

Santé et Bien-être social Canada

Canada

НАШИМ ДІТЯМ

К. Перелісна

Молитва

Боже, Господи Ісусе,
На колінцях я молюся
Всі гріхи мені прости
І від лиха захисти.

Просвіти моє серденько,
Щоб я вчилася гарненько,
Щоб і дома і у школі
Не робила зла нікому.

І щоб тата шанувала,
Щоб матусі помагала,
Щоб жили ми всі здорові,
Завжди в мирі і любові.

ВІКОНЕЧКО

На березі річки Случ, над урвищем стояла хатинка. У ній жила бабуся Коржицька, знана у Звягелі пошанувальниця бувальщини про чари лісу, річок, озер, знала стільки легенд про лицарство, про таємниці життя...

Леся приятелювала з бабунею, і як тільки поверталася з батьками до Звягеля[1]) з Києва, бігла до неї, сідала на ослінчику і тоненьким голосочком просила: — Поведіть мене, бабуню, в Жаборицю[2]) зранку. Розстеліть мені, бабуню, килим оповідок. Я увійду у той ліс із вами, де рясні дерева. Де русалка очі миє в свіжій росовиці...

А бабуня Коржицька щиро мовила: — Рада б я з тобою, доню, та потерпли ноги.

Обіперлась я об вечір худими літами.

Бач, твоя дорога — пошук, а моя — згадання. Розстелю тобі я ліпше удома узори...

І бабуня позирає крізь дрібне віконечко в ніч, зводить

угору затуманені старістю очі: „Дай мені надхнення, Боже, пошли згадку!"

Леся не зводить очей з бабусі. Вбирає в себе ласкавий бабусин шепіт... А згодом бабуня веде уяву Лесину на узлісся, де чеше русу косу русалка...

— Бабуню, а русалка раніше в селі жила?

— Так, доню, вона була звичайною дівчиною...

— А чому вона пішла в ліс?

Бабуня Коржицька розтирає кінчиками вицвілої хустки солоні кришталики сліз і веде казку далі:

— Так у русалку обернулась бідна сиротина, бо украли долю люди ситі та захланні... Попросила, неборака, в світі лиш одного: Щоби озера-домівки хоч не забирали.

Леся, плачучи питає:

— І ніхто не заступився, не вберіг нещасну?

Вона кладе свою дитячу голівку в запаску бабуні Коржицької. А та ніжно перебирає пальцями її коси. І дівчинка непомітно засипає, вдихаючи запах зілля з бабуниної запаски.

— Пошли їй добрий сон, Янголе хоронителю! — шепоче бабуня, пригортаючи до себе дівчинку і її першу казку...

За Петром Махом вільно переповіла

сестричка Уля.

1) Звягель — давня назва Новгород-Волинського.

2) Жаборицця — село на Житомирщині.

Наша коломийка

Гей ходжу я до садочка,
Де дітей багато,
І так мені веселенько,
Мов велике свято.

Співаємо, танцюємо,
Рисуєм, гуляєм —
Хоч надворі дощик сіє,
Ми про це не дбаєм.

Хоч надворі вітер віє,
То яке нам діло? —
Ми сонечко намалюєм,
Щоб в садку нас гріло.

Як сніг упаде

Як сніг впаде, біленький сніг
І все довкола вкриє,
Мороз потисне, на шибках
Квітки зими засіє.

У теплій хаті жибонять
Про щось то діти тихо,
Глядять віконцем в небеса,
А в личку знати втіху.
Бо звідтіля у ясну ніч
Зійде Святий Микола,
Дарунків пишних принесе
З небесного престола.

Дніпрова Чайка

Відбувся Провінційний З'їзд Союзу Українок у Ванкувері, Б. К.

Провінційний З'їзд складових організацій СУС відбувся 27-28 вересня 1986 року в катедральній авдиторії Пресв. Тройці, удекорованій гаслами. „Зберігаймо Православну Віру й мову серед нашого народу" та „30-ий ювілей і 15-ий З'їзд С.У.К. і складових організацій СУС на Британську Колюмбію", які майстерно виробила пані М. Лебедович.

В суботу по відправі в катедрі Пресв. Тройці з участю о.о. митратів Ю. Туржанського, І. Гикавого і д-ра Г. Удода та хору під управою диригента М. Мамчура, учасники перейшли до авдиторії. Напереді делегатки з прапорами та співом гимну при піяні добр. Л. Удод. Голова Екзекутиви і З'їздового Комітету Люба Кут запросила до президії голови централь: С.У.К. А. Холод, СУС — А. Мельничука, СУМК — Ларису Стеценко, о. митрата Ю. Туржанського і д-ра Климашка та відкрила З'їзд привітанням присутніх на ньому. По молитві і хвилиною мовчанки вшановано померлих, представила делегатів і гостей п-во Іллю Онуфрійчук з Вінніпегу, пані Климашко з Гамільтону та інших.

По виборі президії та комісії о. митрат Ю. Туржанський, голови централь та голови або делегатки відділів зложили привіти.

Звіти від відділів С.У.К. подали: пані Е. Чуйко — Ванкувер, А. Собул — Волей, пані А. Шипель — Келовна, Е. Лайн — Кемлупс, П. Фансига — Нью-Вестминстер, М. Савицька — Чиливак; писані звіти із Порт Алберні і Вікторії.

Люба Кут представила склад членок і референток екзекутиви за 1984-1986 року, вони подали обширні друковані звіти своєї діяльности. По обідній перерві окремі сесії ТУС, С.У.К. СУМК.

Відбулася сесія ТУС в присутності 22 членів.

Витяг зі звіту голови Екзекутиви — Люби Кут: Помимо деяких труднощів, завдячуючи референткам „Променя", екзекутива дістала дві перші нагороди за приєднання найбільше передплат та пожертв для журналу. Вислано 400.00 долярів студентам з Аргентини, які є в Колегії Саут Бавнд Брук, США. Вислано 8 пачок убрання до Бразилії, за пересилку заплатили: Марія Стасів і Марія Богдан; Провінційна Екзекутива заплатила за 6 пачок до Польщі. Викінчено проекти вишиття ковдри на розігравку під доглядом М. Лебедович і Марії Манюк та В. Бонар. Вишивальниць було близько 25, це принесло поважну суму грошей.

М. Богдан вишила хоругви на відзначення 1000-ліття хрещення України, дістала за працю 1,000.00 долярів, які пожертвувала на Фонд Св. Володимира та додала 584.50 дол. н впорядкування хоругов у Вінніпезі.

Членки вишили десяток малих вишивок для дарунків гостям з екзекутиви. В городі і домі п-ва Чуйків відбулося дуже успішне „Барбек'ю" з розігравкою. Висвітлювано по відділах прозірки 100-ліття Жіночого Руху. Була на різних конференціях в Едмонтоні, Вінніпезі, Саскатуні, Торонті та Бенфі; була в комітеті 1000-ліття хрещення України. Заряджувала приміщенням для Крайової Конференції С.У.К. в університеті та інших.

По дискусії уділено управі абсолюторію. За контрольну комісію — П. Фансига та Л. Дмитрук.

З'їздовий Комітет: Зліва направо — добродійка З. Туржанська — кореспондентка, Марія Стівенс — касирка, Йосиф Буяр — голова Пров. Екзекутиви ТУС, Анна Залубняк — рекорд. секр., Катерина Буяр — заст. рекорд. секретарки, Люба Кут — голова Пров. Екзекутиви С.У.К. та голова З'їздового Комітету. Бракує на знимці добродійки Л. Удод — застп. кореспондентки, митр. прот. Ю. Туржанського, Лесі Стасюк — голови СУМК.

Красномовство: зліва направо — Диміон Гузик — отримав 2-гу нагороду; Люба Кут — голова Пров. Екзекутиви С.У.К. вручає першу нагороду, чашу, — Тарасові Малко; та Стефанія Мануша — також отримала другу нагороду в красномовстві.

До нової управи на 1986-1988 року, під проводом Е. Чуйко, вибрано: Люба Кут — уступаюча голова, О. Дзюбенко — голова, Н. Воробець — перша заступниця голови, Е. Чуйко — друга заступниця голови, В. Пушка — третя заступниця голови, Л. Митрук — рекордова секретарка, Г. Токарик — кореспонденційна секретарка, А.

Новообрана голова Провін. Екзекутиви Союзу Українок у Брит. Колюмбії

На Провінційному З'їзді СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, який відбувся в днях 27-28 вересня 1986 року у Ванкувері, вибрано пані Олену Дзюбенко головою Провінційної Екзекутиви на Британську Колюмбію.

Пані Олена Дзюбенко очолювала Провінційну Екзекутиву в роках 1980-1984. В теперішній час вона сповняє обов'язок кореспонденційної секретарки в місцевому відділі, є також членкою комісії СФУЖО при Централі, а також першою заступницею голови Комітету Хрещення України в Святу Православну Віру на Британську Колюмбію.

Новообраній голові, пані О. Дзюбенко, бажаємо доброго успіху у її праці.

Прощання членки Провінційної Екзекутиви, пані М. Савіцької у Ванкувері

У вівторок, дня 11 листопада на запрошення Управи Пров. Екзекутиви зійшлися членки, які співпрацювали з пані М. Савіцькою на протязі 20 років, духовенство з добродійками і члени ТУС, щоб попрощати її перед виїздом до Саскатуну.

По смачній перекусці пані Галя Токарик розказала про діяльність пані М. Савіцької, яка приїхала з Саскачевану і відразу включилася в церковно-громадське життя спочатку у Ванкувері, а потім в Чиловек, куди переїхала з покійним мужем д-ром М. Савіцьким та дітьми.

Через цілий час перебуваючи в Британській Колюмбії, пані М. Савіцька сповняла ріжні обов'язки у відділах та Провін. Екзекутиві і в Централі Союзу Українок.

На останньому Провін. З'їзді пані М. Савіцька була вибрана референткою журналу „Променя" і була представницею на Фрейзер-Велі.

Признання за її довголітню працю, висловлювали голови відділів Союзу, з Ванкуверу — пані Є. Чуйко, Сурей — пані В. Бонар, з Ню-Вестминстер — пані П. Чернівчан. Від Ванкуверської Місійної Округи і громади в Чиливек — митр. прот. П. Сацевич і від ТУС — В. Дзюбенко.

Пані М. Савіцька зворушено подякувала за гарне прийняття-прощання та за висловлені признання за її працю.

Голова Пров. Екзек. — Олена Дзюбенко вручила пані Марії Савіцькій від усіх присутніх маленький дарунок як вияв вдячности за довголітню та віддану працю для нашої організації і нашої Церкви.

Бажаємо пані М. Савіцькій кріпкого здоров'я і щасливого побуту в колі своєї родини та приятелів в Саскатуні.

Галя Загоруйко — референтка „Променя".

Собул — помічниця кореспонденційної секретарки, В. Пушка — Українська школа, Л. Кут — архіви, М. Савицька — референтка „Променя", М. Вакалюк — музей. Контрольна комісія: М. Стівенс, П. Фансига, Н. Загоруйко. Окружні представниці Фрейзер Валей — М. Савицька, Оканаган — Е. Лайн. Доповнення повного складу до екзекутиви припоручено новій управі.

По вечері — красномовство: Виступали діти Української школи. Першу нагороду здобув — Тарас Малко, за „Любіть Україну"; другу нагороду здобула — Стефанія Мануша, за „Я не бачила України"; і Дем'ян Гузик, за „Забудько". Судді: А. Холод, А. Мельничук і с. Т. Удод.

Гарну в'язанку пісень на сопілці виконала Орися Лайн із Кемлупс. Отець д-р Г. Удод дав доповідь на тему: „Готуйтесь до 1000-ліття хрещення України" та висвітлив прозірки „Наша спадщина". Іван Коляска виступив з коментарем і подякою закінчив вечір.

Добродійки: Л. Удод, З. Туржанська, пані Грабар, М Лебедович і А. Залубняк відспівали кілька пісень. Емілія Чуйко вшанувала корсажем бувхиш голів екзекутиви — пань: Г. Токарик, М. Вакалюк, О. Дзюбенко і Л. Кут; добр. Туржанську і добр. Удод за їх віддану поміч екзекутиві та пані М. Богдан за її жертвенність.

А. Мельничук, голова СУС в своїй промові „Стережіть свій дім", звернув увагу на наше самолюбство, недбалість, брак самопошани та обов'язків супроти Церкви, наших інституцій та української будучности в Канаді.

Анна Залубняк, Марія Савицька і Катерина Буяр — секретарки.

З діяльности відділу ім. Лесі Українки у Віндзорі

Свято Лесі Українки.

Отець Павло Шадурський, в неділю перед зборами, відслужив панахиду за Лесю Українку. У вівторок, 4-го березня 1986 року, перед зборами, відділ відсвяткував свято Лесі Українки. Референтка культурно-освітнього комітету, пані Стефанія Заборонюк, керувала програмою. Гарно вбрана у вишитій блюзці, вона додала кращого настрою. Прибраний портрет поетеси Лесі Українки вишитим обрусом. Перед ним, на удекорованім столі були цінні твори Лесі Українки.

Насамперед, вшановано хвилиною мовчанки пам'ять Лесі Українки. Відтак пані Аделя Мілько, голова відділу, прочитала реферат про життєві дороги поетеси та її творчу працю. Пані Стефанія Заборонюк прочитала три поеми Лесі Українки, з великим та щирим почуттям і любов'ю. Перша заступниця голови, пані Марія Михальчук в імені відділу, склала подяку виконавцям, що так успішно передали зміст поезій. Після академії соціяльний комітет: пані Соня Давибіда, Оля Земляк і Галя Фенканин гостили членок солодким і кавою.

День Спадщини.

Вечером 22-го лютого 1986 року, в Кебото Клаб у Віндзорі, відбувся вечерок в честь піонерів, влаштовано радою Багатокультурности. Від відділу ім. Лесі Українки, нагороджена грамотою була пані Марія Карпінець 81 р., а від ТУС у Відзорі був нагороджений п. Іван Дворак 86 років. Пані Марія Михальчук представила і прочитала біографію пані Марії Карпінець. У 1986 році нагороджено пані Іванну Римар 80 років.

Писання писанок.

Писання писанок, — лекції провадилися почерез чотири тижні. На заклик голови, пані Аделі Мілько, молоді членки, пані Елейн Масляк і пані Галя Фенканин знаменито викладали про українське народне мистецтво серед своїх і чужих. Молодь СУМК, старші і молодші, виявили своє замилуваня до рідного мистецтва. Пані Елейн Масляк і панна Анна Вацик демонстрували і пояснювали про писання писанок для Лайонс Клюбу у Віндзорі. В минулому 1985 році, пані Друль мала виклад історії писання писанок для Соловейшон Армії Корпс.

Весняний чай.

Кожної весни відділ ім. Лесі Українки влаштовує чайне прийняття. Весняний чай відбувся в неділю 20-го квітня в авдиторії св. Володимира. Гарне число членок і гостей з інших жіночих організацій прибули на цю імпрезу, провести час в дружній атмосфері та вислухати програму, святочний реферат, оглянути наш музей, покоштувати смачного та набути собі домашнього печива.

Програмою дня керувала бувша голова, пані Оля Друль. Відкривючи імпрезу, вона покликала о. Павла Ша-

Вшановані членки 50-ліття відзнакою 1986 р. — Маруся Гладиш, Іванна Римар і Олена Венгер.

ВШАНОВАНІ ЧЛЕНКИ ГРАМОТОЮ ДОСЯГНЕННЯ

Сидять: Текля Дуган, Євгенія Щепанська, Марія Карпінець, Анна Приймак. Стоїть Програмовий комітет: добродійка Шадурська, Марія Михальчук, Аделя Мілько, Уляна Криворучко (Перша заст. голови Схід. Екзекутиви) і Оля Друль.

Писання Писанок 1986 рік.

українські страви і печиво. Господині кухні: А. Мілько, дурського проказати молитву. Відспівано „О, Канадо" в супроводі добр. Марії Шадурської і піяністки Галі Фенканин. Вступне слово сказала, голова відділу пані Аделя Мілько, привітала присутніх, а головно пані Уляну Криворучко — заступницю голови Провінційної Екзекутиви і вдекорувала її корсажем. Пані Оля Друль вшанувала корсажем і голову — пані Аделю Мілько.

Перша точка на програмі — виступ сумківців-бандуристів, які мелодійно чарували присутніх. Пані Марія Михальчук представила пані Уляну Криворучко, яка виголосила доповідь на тему, „Пропоновані завдання референток". Цікаво передала важливість цих завдань та піддала цікаві ідеї на розвиток відділу у всіх ділянках праці.

Слідувало врочисте вшанування відзначених членок відділу. Пані Оля Друль представила біографії і їхні заслуги у відділі. Голова відділу — Аделя Мілько вручила їм відзнаку-шпильку і червону рожу, а пані Уляна Криворучко грамоту. Вшановані членки 50-ліття, що одержали грамоту і відзнаку: Олена Венгер, Іванна Римар, Маруся Гладиш, Емілія Паркс. Грамоту досягнення: Анна Приймак, Йосифа Кордаш, Марія Карпінець, Євгенія Щепанська, Текля Сіра, Текля Дуган. Грамоту 25-ліття і відзнаку-шпильку: Ольга Торошенко і Оля Кузик. Відзначеним членкам відспівано „На многі літа".

На знимці зліва направо: Ольга Торошенко, Оля Кузик — нагороджені грамотою 25-ліття і відзнакою, соціяльний комітет: Соня Давибіда, Галя Фенканин, Оля Земляк; Стефанія Друль з кіоску.

Вшановані членки 25-ліття 1985 р.: Софія Ревак, Аделя Мілько — голова відділу, вручає грамоту, Нелі Король, Оля Нілсон.

Представлення гостей-делеґаток виконала пані Марія Михальчук. Реєстрацію і розігравку доглянули пані Катерина Лейн, пані Наталка Мудрик. Продаж печива, писанок і кераміки — займалися пані Галина Паленчук, Стефанія Заборонюк, Іванна Залужняк, Елейн Масляк, Марія Вацик. Всі присутні вгощалися чаєм і солодким, що приготовили членки соціяльного комітету: Соня Давибіда, Галя Фенканин і Оля Земляк. Пізніше запрошено гостей оглянути музей, багато обдарований експонатами і гарно доглянений комітетом музею, що його очолює Іванна Римар. Помагали їй — Оля Торошенко, Марія Прокопчук, Една Войцик, Марія Гнатюк. Панство Кузики (Стівен Флорист) прикрасили наш чай живими квітами, як завжди на всі імпрези в громаді.

Караселя.

Караселя-фестиваль відбувся в нашій громаді силами складових організацій ТУС, С.У.К. і СУМК, що містяться при соборі св. Володимира. Членки приготовили

Зліва направо: Галина Паленчук — 3-тя заст. голови, Наталка Мудрак — 2-га заст. голови, Марія Михальчук — 1-ша заст. голови, Оля Друль — секр., Аделя Мілько — голова, Пані Марія Вакалюк, Анна Костинюк — членки багато-культурности.

МУЗЕЙ: Сидять: Іванна Римар — голова музею, Ольга Торошенко — секретарка музею. Стоять: членки музею — добр. Шадурська, Аделя Мілько (голова відділу) Стефанія Заборонюк, Една Войцик, Оля Друль (секретарка відділу), Марія Прокопчук, Марія Михальчук (перша заступниця голови відділу).

СОЮЗ УКРА½НОК КАНАДИ, ВІДДІЛ Л. УКРАЇНКИ, ВІНДЗОР, ОНТ. 1985 Р.

Сидять злів анаправо: Марія Кушнір, Марія Михальчук, Аделя Мілько (голова відділу), прот. Павло Шадурський, добр. Марія Шадурська, Оля Друль.

Стоять, перший ряд: Стефанія Коростіль, Ольга Торошенко, Ніна Косик, Анна Букса, Анна Ткачук, Марта Петрук, Анна Савчинська, Маруся Гладиш, Марія Трач, Емілія Ткачук, Олена Венгер, добр. Галина Крисфалюсі, Стефанія Друль.

Другий ряд: Леона Боднарчук, Іванка Залужна, Нетті Грицик, Марія Вацик, Стефанія Заборонюк, Соня Давибіда, Анна Костинюк, Оля Земляк, Анна Телебан, Текля Сіра, Юсифа Кордаш, Анна Кравець, Василина Загара, Дарка Демай, Лідія Лист, Мирослава Телеґа.

Третій ряд: Анна Стебельська, Галя Фенканин, Елийн Масляк, Марія Гнатюк, Кароліна Івасишин, Ірина Момотюк, Віра Ткачук, Галина Мельничук, Домка Стратійчук, Анна Натишак, Ґалина Панчишак.

Н. Мудрак, Г. Паленчук, М. Михальчук і Є. Квасніцька керували роботою. Членки помагали по своїй черзі, продаж страв, печива і кави. Виставкою української кераміки (кіоск) доглянули: І. Залужна і С. Друль. Писання писанок: Е. Масляк і Г. Фенканин. Продаж книжок: О. Друль. Музей: І. Римар, О. Торошенко, Е. Войцик, С. Зоборонюк, М. Гнатюк і М. Прокопчук. Поверх одна тисяча людей відвідали цей прекрасний музей.

Виступ на площі: Дуже гарно попписались танцюристи св. Володимира під диригентурою пані Анни Яворської; бандуристи сумківці, під управою маестра Є. Цюри, виконали гарні пісні. Пан Цюра керує світським і церковним хором, в якім багато наших членок співають. Моделюванням народних та модерних костюмів — керувала і пояснювала пані Анна Букса при допомозі Стефанії і Галі Фенканин. Пані А. Букс приготовила сценку, „Українське весілля". Присутні нагородили її щирими оплесками.

Різні обов'язки.

Членки також виконують різні обов'язки для громади: приготовляють всі обіди, вечері і перекуски. Спільне Свячене влаштовано разом із святом День Матері. Концертові точки, дуже добре підготовили сумківці і діти з Рідної школи. Рідна школа має добрий поступ завдяки директорові — П. Бабця. Сумківці беруть участь у всіх культурно-громадських імпрезах. Таким способом молодь привчається, бо тут, дається їй нагоду виступати скрізь де є можливість. С.У.К. як ТУС, дає їм моральну і фінансову підтримку. Через своїх представниць: М. Петрук і А. Ткачук, відділ бере активну участь у праці місцевої Жіночої Ради. Через своїх представниць до багато-культурности А. Костинюк, О. Нілсон і Е. Масляк, відділ і сумківці мають успішні виступи.

Наближаємося до відзначення 1000-ліття хрещення України. Ювілейний комітет під проводом о. Павла Шадурського, започаткував передювілейні святкування, 28 липня 1984 року. Наше жіноцтво брало участь з прапо-

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ СВ. ВОЛОДИМИРА.

Перший ряд: Анна Вацик, Давид Фенканин, Таня Натишак, Роман Демай, Миріен Джірард, Роман Скріжевський, Соня Натишак.

Другий ряд: Норін Андріаш, Лин Мелега, Джині-лин Джірард, Евген Масляк, Катруся Серодока, Ліда Демай.

Третій ряд: Дорадниці — Анна Стебельська, Оля Друль, Анна Натишак, Анна Яворська (учителька, хореограф), Елийн Масляк, Аделя Мілько, Стефанія Друль.

ром у Святій Літургії, яку відслужив: Прот. Павло Шадурський і прот. д-р С. Ярмусь. Опісля відбувся святочний обід, що членкині приготовили. Доповідь на тему — 1000-ліття хрещення України, виголосив прот. д-р С. Ярмусь.

Відділ заплянував і заплатив за подорож автобуса до села „Київ" з метою бути учасниками події святкування 1000-ліття хрещення України. Відділ зложив 1,100.00 долярів на фонд св. Володимира і отримав грамоту фундатора. Тепер праця починається над вишиванням двох хоругов для нашого собору. Відділ пожертвував на свій собор св. Володимира — 26,000.00 долярів.

Добродійний комітет: пані Г. Паленчук і пані Є. Квасніцька відвідують хворих і немічних по лікарнях, в домі і в старечих домах. Вони обдаровують їх подарунками і карточками поздоровлення, а під час Великодніх свят, з пасочкою і писанкою, під час Різдвяних свят, з овочами і солодким.

Відділ мав честь гостити пані Марію Вакалюк, голову музейної фундації. Вечером 14 листопада 1986 року. Гостина почалася молитвою, що її проказав о. В. Макаренко. Голова відділу, пані Аделя Мілько привітала нашу гостю; удекорувала її корсажем, а пані Марія Михальчук представила. Присутні привітали її теплими оплесками. Пані Вакалюк, цікаво передала справу зростання музею, від його започаткування дотепер. Прозірки показали, яка велика праця провадиться в музеї. Голова подякувала пані М. Вакалюк з відвідини відділу і побажала їй добрих успіхів. Пані М. Вакалюк мала нагоду оглянути наш музей. Вечерок закінчився при смачній перекусці, яку приготовив соціяльний комітет.

Перед річними зборами, гідно вшановано пам'ять покійних членок, з панахидою в церкві, а перед зборами одно-хвилинною мовчанкою. Тим, що давніше працювали і спочили вічним сном, хай буде їм вічна пам'ять, наша вдячність і прослава.

Під проводом нашої працьовитої голови, пані Аделі Мілько і співпрацею управи, активними членками різних комітетів і членок, наш відділ поступає вперед в культурно-освітній праці на добро нашої Української Православної Церкви і на добро українського народу. Щасти нам Боже!

Оля Друль — секретарка.

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

Відділ ім. Кн. Ольги Грімзбі, Онт.

Річні збори відділу відбулися 10 грудня 1985 року при участи 12 членок. Збори переводила голова Валентина Яворська і секретарка — Павліна Бойчук.

В програму зборів входили — молитва о. Г. Планіда, вшановано померших членок, звіт з останніх річних зборів — секр. П. Бойчук.

Звіти діяльности — Марія Василечко і Мирослава Шпитковські здали фінансовий звіт. Книжки провірила Контрольна комісія і внесено вотум довір'я. Слідували звіти інших урядниць, яким голова — Валентина Яворська склала подяку за співпрацю та всім іншим членкам за співпрацю впродовж року.

Впродовж року відбулося 7 місячних зборів. Членки ходили колядувати для громади. Приготовили Йорданську Вечерю, один поминальний обід, Місійну вечерю. Відзначили роковини Лесі Українки і Жінок Героїнь. Брали участь у концерті на свято Шевченка. Влаштували випродаж Великоднього печива. Членки прибрали церкву на Великий Піст і Великдень, закупили квіти до Божого гробу, приготовили спільне свячене, гостили сумківців, бовлінґ турнамент. Приготовили обід на візитацію Владики Василія, вислали делеґатку на Крайовий З'їзд Союзу Українок до Вінніпеґу. Пожертви відділу: на організаційний фонд Союзу Українок Канади, радіо-програму „Голос Православія" — 100.00 дол., громаді св. Юрія — 250.00 дол., Інститут св. Володимира — 50.00 дол., сумківцям на подорож на з'їзд до Вінніпеґу — 350.00 дол., вислали дві делеґатки на Провін. З'їзд до Лонґ Бренч і 50.00 долярів на фонд з'їзду. Відзначили 25-ліття журналу „Промінь" і дали пожертву 200.00 дол., а 25.00 дол. на виріб кліше. Влаштували Свято Книжки та приготовили два похоронні обіди. Відвідали двох нових членок, придбали нові передплатниці для „Променя", приготовили обід на День Подяки, відвідали двох старших членок та обдарували їх вазонками і відзнакою 25-ліття „Променя". Виписали журнал СУМК „Іскра". Продали музейні квитки на 53.00 дол. Подарували Рідній Школі на дарунки на св. Миколая.

Фінансовий звіт: Прибутки в 1985 — 2,883.66 дол., видатки — 3,328.45 дол., осталося в касі з 1984 року — 966.06 дол., в касі з 1985 року осталось — 521.27 дол.

Заряд в 1985 році: голова — Валентина Яворська, заст. голови — М. Нечай, рекордова секр. — С. Шпитковська, фінансова секр. — А. Шпитковська, касирка — М. Василечко, культурно-освітня референтка — М. Нечай, господиня — М. Гусак, сестриці — П. Бойчук, М. Гусак, М. Черніев. Відвідування хворих: М. Качура, С. Баглай і В. Ткаченко — телефон. Контрольна комсіія — М. Бурак, П. Бойчук, М. Качура.

В. Яворська — голова, **П. Бойчук** — секр.

Відділ ім. Опени Пчілки Йорктон, Саск.

Річні збори відділу відбулися 17 листопада 1986 р. в залі української православної авдиторії у присутности 50 членок.

Збори відкрив молитвою прот. П. Гнатів. Вшановано пам'ять покійних членок: Ольгу Копельчук, Павліну Думку, Христину Сліпченко. Предсідницею зборів була Параскевія Семенюк, секретаркою — Лавіна Вінтоник.

Прот. П. Гнатів привітав членок і висловив Боже Благословення на всіх нас та подякував за велику проробленну працю при Церкві та громаді. Пригадав о. Гнатів, що Союз Українок Канади буде святкувати 60-літній ювілей, що це велика слава бути членкою такої заслуженої організації. Включити українське жіноцтво у громадський рух в Канаді, було великим добром. Побажав успіхів новому зарядові.

Після протоколу з минулого року, слідували звіти

з річної діяльности. Голова — Анна Кучерява подала звіт та подякувала управі і комітетам, а особливо членкам за співпрацю. Від Контрольної комісії здала звіт — Катерина Волощук, а рівнож перечитала фінансовий звіт та внесла вотум довір'я зарядові, який працював впродовж 1986-го року.

Відділ начислює 150 членок заплачених. З цього 14 почесних членок, а одна нововписана. Впродовж року відбулося 6 засідань управи та 10 місячних зборів, а одне засідання з церковною управою. Культурно-освітня праця: формально прийнято нових членок та вшановано старших і заслужених. Під час цієї програми голова крайової управи Союзу — пані Анна Холод інформувала про святкування 1000-ліття хрещення України. Членки, які вчать в Рідній й Недільній школах приготовили програму в честь св. Миколая, Тараса Шевченка (разом з церковним хором), День Матері. Під час місячних зборів читано про свято Державности, Лесю Українку, Олену Пчілку. Мали науковий фільм — про недугу рака. Ювілейний Комітет 1000-ліття хрещення України запроєктував вишивання нових священичих риз. Пошито нові стихарці для хлопців-вівтарників. Гостили голову Музейної Фундації — пані Марію Вакалюк, яка висвітлила нам прозірки про музейну працю. В місяці жовтні відзначено Свято Книжки та День Подяки з участю української молоді. Членки брали участь в передювілейнім святкуванні Церкви в Ріджайні 29 червня, 1986 року.

Референтка добродійної праці — Анна Левчук висилає картки поздоровлення або співчуття. Членки відвідують хворих в лікарнях і домах, спеціяльно під час Великодня дарують хворим свячене та писанки.

Громадські підприємства: — Членська передріздвяна вечеря з відповідною програмою, на яку запрошено мужчин і гостей. Спільна вечеря напередодні Йордану. Сніданок після Великодньої місії священиків. Перед-Великодній чай з випродажем писанок і печива. Спільне свячене, Храмовий обід з програмою, величавий осінній базар, обід з нагоди Дня Подяки.

Наш відділ допомагає фінансово не тільки місцево, але висилає пожертви братнім організаціям та інституціям.

Пожертви в 1986 році: До місцевої церкви Св. Преображення — 32.000.00 дол., авдиторії — 9,254.13 дол., культурно-освітний комітет — 685.00 дол., стипендії — 430.00 дол., хор „Ластівка" — 200.00 дол., студенти українознавства на літніх курсах — 700.00 дол., Український Музей Канади — 500.00 дол., телемиракл — 100.00 долярів, допомога родині Сокирків на лікування — 500.00 дол., на журнал „Промінь" — 125.00 дол., організаційний фонд, висилка делеґаток на з'їзди — 1,370.00 дол. недуга рака — 25.00 дол.

Відділ передплачує „Український Голос", „Вісник" і „Промінь" до лікарні. Відділ взяв участь у Першій Конференції Союзу Українок у Ванкувері, у 15-му Конгресі КУК у Вінніпезі і в Провінційному З'їзді СУС у Реджайні.

Заряд на 1987 рік:Уступивша голова — Наталія Гешка, голова — Анна Кучерява, перша заступниця голови — Анна Ефтода, друга заступниця голови — Анна Кірстюк, третя заступниця голови — Вікторія Цибульська, рекордова секретарка — Марія Волощук, заступниця рекордової секретарки — Лавіна Вінтоник, кореспонденційна секретарка — Славка Скварчук, касирка — Олеся Піць, заступниця касирки — Наталія Гешка, бібліотекарка — Анна Кірстюк, референтка „Променя" — Вірджінія Верещук.

Голови ріжних комітетів або комісій: членства — Анна Головка, мистецтвьа — Веронія Трофанюк, Недільної школи — Єлисавета Крочак, Рідної школи — добр. Марія Гнатів, добродійний комітет — Анна Левчук, Український Музе й Кананди — Ефторія Гренюк, Державний Музей — Лавіна Вінтоник і Славка Пилипчук, преса — Анна Гудима, архів — Славка Скварчук, соціяльний комітет очолює Комітет Надзірної Ради СУМК — Марія Ізаар, Базаровий комітет — Фіялка Станіцька, Похоронні перекуски — Анна Ефтода і Софія Николай, Контрольна комісія — Катерина Волощук, Марила Кузик і Вірджінія Верещук, Стипендійний фонд — добр. Марія Гнатів, Ювілейний комітет святкування 1000-ліття хрещення України — добр. М. Гнатів і Ювілейний комітет 60-ліття Союзу Українок Канади — Параскевія Семенюк, членський комітет — Анна Головка, куховарський і книжковий комітети — Наталія Гешка. Відділ бажає редакції „Променя" найкращих успіхів.

Марія Волощук, рекордова секретарка.

Ювілей 50-ліття подружжя п-ва Павліни і Івана Ґордаш Редвотер, Альберта

Дня 18 жовтня 1986 року п-во Павліна та Іван Ґордаш святкували ювілей свого подружнього життя у своїм містечку Редвотер. На це родинне свято прибуло 250 гостей з ріжних місцевостей.

Члени родини Івана прибули з Монтреалю, Торонта, Келґари, Вікторії і Спокен, США, — щоб привітати ювілят та побажати їм дальше сил і здоров'я працювати в громаді для церкви, лікарні і де лише потрібно допомоги.

Бажаємо Іванові та Павліні кріпкого здоров'я прожити весело ще довгі роки, а з нагоди їх родинного свята складаю в їх честь разом з побажаннями 50.00 дол. на журнал „Промінь".

Стефанія Яхимець — Виловдейл, Онт.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У другу річницю упокоєння моєї дорогої дружини Зені, яка відійшла від нас 11-го січня 1985 року, в її світлу пам'ять складаю 50.00 дол. на пресовий фонд журнала „Промінь". Вічна їй пам'ять!

І. Д. Панчук — Мелфорт, Саск.

— — —

У другу річницю смерти бл. п. Софії Ґрещук, заслуженої членки Союзу Українок Канади, довголітньої сестриці при церкві Св. Духа в Саскатуні, упокоїлася 20 лютого 1985 року, кладемо нев'янучий вінок на її могилу і засилаємо в її пам'ять 20.00 дол. на журнал „Промінь".

Племінник: д-р Іван Дутчак з дружиною Анною і дітьми — Анною і Павлом — Ошава, Онт.

— — —

Замість квітів на могили заслужених нам диригентів церковного хору при громаді Мазепа у Саскачевані — бл. п. Євгена Ягольницького та Ізидора Снятинського, в їхню пам'ять складаю дар на журнал „Промінь" 20.00 долярів. Вічна їм пам'ять!

Родині висловлюю щирі співчуття.

Даруся Малінська-Пасічник — Мийпл Ридж, Б. К.

— — —

Складаємо нев'янучий вінок у світлу пам'ять відійшовшої у вічність членки, бл. п. Марії Романиці, яка упокоїлась 29 листопада 1986 року, в її пам'ять складаємо 20.00 дол. на журнал „Промінь". Вічна їй пам'ять!

За відділ ім. Олени Пчілки в Кадет-Ейлишен, Саск.
Анна Козунь.

— — —

У світлу і незабутню пам'ять мого дорогого мужа, дітям батька і дідуня, бл. п. Олександра Назаревича — упокоївся 30 листопада 1976 року, замість китиці квітів складаємо 20.00 дол. на журнал „Промінь".

Дружина Анна Назаревич, діти і внуки, Вінніпеґ

— — —

У світлу пам'ять моєї дорогої приятельки, бл. п. Євгенії Козяр, яка упокоїлася 18 жовтня 1986 року в Лос Анджелос, Каліфорнія, замість китиці квітів складаю 10.00 дол. на журнал „Промінь". Хай з Богом спочиває.

Марія Корпан, Реджайна

— — —

У другу болючу річницю відходу у вічність мого дорогого мужа, бл. п. Николи Сахно, який упокоївся 8-го вересня 1984 року в Торонті, в його пам'ять засилаю 25.00 долярів на ювілейний фонд журналу „Промінь". Хай пам'ять про Покійного залишиться завжди зо мною.

Сумуюча дружина Анастасія Сахно — Торонто, Онт.

— — —

У світлу й незабутню пам'ять наших дорогих родичів — Оксани й Василя Фастриги, замість китиці нев'янучих квітів, складаємо 30.00 дол. на журнал „Промінь".

Юрій Фастрига з родиною,
Василь Фастрига з родиною,
Маруся Федак з родиною,
Виловдейл, Онтаріо.

— — —

У світлу пам'ять моїх рідних з дорогої родини, які відійшли у вічність, складаю в їх пам'ять 10.00 долярів на журнал „Промінь".

Марія Токарчук — Ватсон, Саск.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ
Бл. п. Анна і Михайло Шевців

В другу річницю смерти найдорожчої Мами бл. п. Анни Шевців, що відійшла у вічність 14 серпня 1985 року і в десяту річницю смерти найдорожчого батька — бл. п. Михайла Шевців, що відійшов у вічність 1 листопада 1976 року, складаю замість квітів на їх могили 20.00 долярів на пресовий фонд журналу „Промінь".

Дочка Стефанія

— — —

Зв'язала і покропила сльозами цю китицю троянд, щоб довго зеленіла на могилі моєї покійної мами — Марії Адамовської, а на незабутню світлу її пам'ять дарую на журнал „Промінь" 50.00 долярів.

Марія Драбиняста, Вінніпеґ.

— — —

У пам'ять покійного Митра Чокорлана з Фовм Лейк, Саскачеван, який упокоївся саме на 24-го грудня.

Закрив очі навіки перед родиною, що зібралася святкувати свята. Тому то згадують тебе, наш дорогий і люблячий мужу, тату, дідусю і хресний батьку, в кожні різдв'яні свята, коли сходиться родина. Поминальні молитви відслужив о. Парфенюк. Родина зложила 25.00 долярів, як нев'янучий вінок на журнал „Промінь".

Вічна йому пам'ять!

Дружина Ганя, син Михайло, дочки Василина, Орися і внуки та похресниця Анна.

Переслала Анна Звоздецька, Едмонтон, Альберта.

— — —

У пам'ять моїх дорогих родичів, бл. п. Якима і Меланії Сурма, і мого дорогого й ніколи незабутнього мужа Григорія Тарнопольського, замість квітів складаю дар в сумі 20.00 дол. на журнал „Промінь". Пам'ять про покійних хай завжди буде з нами.

Марія Тарнопольська — Мелворт, Саск.

Жіноче товариства — відділ Союзу Українок ім. св. Ольги в Толстой, Ман. кладе нев'янучий вінок на свіжу могилу добр. Марії Грицини — упокоїлась в жовтні 1986 року. Добр. Грицина заснувала відділ ім. св. Ольги в Толстой в 1928 році. У світлу пам'ять покійної складаємо 15.00 дол. на „Промінь". Вічна їй пам'ять!

Анна Шидловська, секретарка.

— — —

На свіжу могилу мого дорогого сина Зиновія Марцінюка, який упокоївся 17 вересня 1986 року у Парма Огайо на 57 році життя, й на могилу мого дорогого мужа Йосифа Марцінюка, який упокоївся 18 січня, 1983 року. Їх втрату болюче відчуваю. Отож в їх пам'ять складаю 13.00 долярів на пресовий фонд журналу „Промінь". Покійним вічна пам'ять!

Мама Зиновія, а дружина Йосифа — **Анастасія Марцінюк.**

— — —

Товариство Старших Громадян (сеньйори) при громаді св. Івана в Едмонтоні складає нев'янучий вінок на свіжу могилу Марії Цвіклевич — упокоїлась 13 листопада 1986 року і складає 10.00 дол. на журнал „Промінь".

— — —

Управа і члени катедральної громади св. Івана в Едмонтоні кладе китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу членки, бл. п. Марії Цвіклевич — упокоїлась 13 листопада 1986 року і складає в її пам'ять 10.00 долярів на журнал „Промінь".

— — —

У третю річницю смерти мого мужа, бл. п. Йосифа Шмігельського, який відійшов у вічність 18 листопада 1983 року складаю у світлу його пам'ять 25.00 дол. на журнал „Промінь".

Дружина **Катерина Шмігельська,** Торонто.

Бл. п. ВАСИЛЬ ПРОСКУРНИК

Дня 8 грудня 1986 року упокоївся на 85 році свого життя бл. п. Василь Проскурник, муж і батько родини та член української православної громади у Ванкувері.

Народився Василь Проскурник в Україні 22 листопада 1901 року. До Канади приїхав в 1928 році. Спочатку жив у Реджайні, а в 1941 році виїхав до Ванкуверу, де жив до кінця свого життя. Тут він був членом громади Української Православної Церкви.

Вічна йому пам'ять!

Дружина покійного Т. Проскурник у пам'ять свого мужа складає 65.00 дол. на журнал „Промінь".

Бп. п. Михайлина Ґоян

Відділ ім. О. Кобилянської у Витків, Саск. ділиться сумною віскою, що наша бувша членка Михайлина Ґоян упокоїлася 22 вересня 1986 р. в Юніон Госпиталі в Норт Бетелфорді на 67 році свого життя.

Михайлина народилася 22 січня 1919 року. Вона була однією з перших, що зорганізували відділ СУМК імені Івана Сірка у Сквир Гил (Витків) та брала участь у сумківських з'їздах в Саскатуні.

В серпні 1934 року одружилася з Михайлом Ґояном, також сумківцем. Шлюб брали у новозбудованій православній церкві у Витків. Потім уписалися до відділу ім. О. Кобилянської у Витків, де як голова виконувала обов'язки через п'ять років. Потім була секретаркою, касиркою то господинею.

Жила з мужем на фармі, де й виховали четверо дітей Юліян і Мирон та дві дочки — Леся й Іванна, всі були сумківцями. З фарми переїхали жити до міста Витків, а опісля купили готель від сестри і шваґра Никіфоруків. По двох операціях Михайлина мусіла жити на кріслі на колесах, не було надії ходити власними ногами. Продали обидвоє з Іваном готель і переїхали жити до Норт Бетелфорд.

Хоч лишили Витків, але все допомагала жіночому товариству; готувала дома і передавала поживу на громарські обіди. Допомагала сумківцям з писанням їхньої історії, на 50-літнім ювілея прочитувала всі секретарські рекорди. Ми мали лише сім членок і Михайлина нам допомагала. На цім ювілеї вона отримала грамоту Союзу Українок за 40 років праці, як членка. Коли однієї осени ми робили пироговий баль, то вона приїхала і цілий день працювала в кріслі.

На похорон покійної Михайлини наші членки видали обід. Обід приготовили сестри, доні, невістки, мама Марія і тітка Марія.

(Докінчення на стор. 33)

ДОБРА ◇ НОВИНА

ВАШ КАНАДСЬКИЙ ПЕНСІЙНИЙ ПЛЯН ЗМІНИВСЯ НА КРАЩЕ

1-го січня 1987 р. Ваш Канадський Пенсійний Плян змінився і це є доброю новиною.
Плян дає важливе забезпечення Вам і Вашій родині.
Нові зміни ставлять Ваш Пенсійний Плян на солідну, довгореченцеву базу й дають Вам можливість краще з нього користати.

За інформативною книжечкою в справі цього пляну виповніть нижче залучений купон і вишліть до:

CPP-INFO
P.O. Box 5400
Postal Station "D"
Scarborough, Ontario
M1R 5E8

CANADA PENSION PLAN
Changed for the better. Find out.

I'd like to know more about my new Canada Pension Plan.
Please send me the "good news" in English ☐ in French ☐ about...

NAME_____
ADDRESS_____ 03
_____ CITY_____
PROV_____ POSTAL CODE_____

Retirement Pension ☐
Disability Benefits ☐
Survivor Benefits ☐
Pension Credit Splitting ☐
Flexible Retirement ☐
Financing your CPP ☐

Health and Welfare Canada
Santé et Bien-être Social Canada

Canada

Довкола дому

Стефанія Кульба

КУРКА З ЙОГУРТОМ

1 (3-фунтова) курка
1 горнятко води
2 ложки масла
2 цибулі
1 ложка муки
1 ложка тертої цитринової шкірки
1 горнятко йогурту
сіль
перець

Курку порізати на кусні і смажити на добре розігрітому товщі, щоб зарум'янилась. Додати січену цибулю, сіль, перець й горнятко води. Тушкувати під покришкою на легкому вогні около 25 хвилин. Йогурт розколотити з мукою, додати цитринову шкірку і залляти тим курку, мішаючи і поварити 10 хвилин. Подавати з пом'ятою картоплею, посипаною зверху січеною зеленою петрушкою.

NUT CAKE

1 cup margarine
2 cups sugar
4 eggs
1tspn vanilla
1 cup sour cream
2 cups flour
1 tspn baking powder
2 cups walnuts — coarsely chopped
1 (10 oz) jar maraschino cherries — drained

Cream margarine and sugar. Add eggs, vanilla and sour cream. Beat well. Add flour and baking powder. Beat thoroughly. Fold in nuts and cherries. Bake in greased and floured bundt or tube pan at 350° for 1 hour and 10 minutes. Cool 10 minutes before removing cake from pan to rack.

Пресовий фонд „Променя"

Отець О. Паламарчук — Спрус Ґров, Алта., збірка з похорону бл. п. добр. Куліш	$110.00
Федір Чайковський — Давфин, Ман.	50.00
Емілія Репка — Едмонтон, з похорону Одинської	70.00
Відділ ім. Кн. Ольги (В. Калюжна), Лондон. Збірка в честь пані Ковальчук	30.00
Марта Савчук, Принц Алберт, Саск.	26.00
Зеновія Зміївська — Тандер Бей, Онт.	25.00
Оля Скегар — Вінніпеґ, Ман.	25.00
Кей Сторожук — Давфин, Ман.	25.00
Тарас Гарас — Ст. Кетерінс, Онт.	25.00
Емілія Чуйко — Ванкувер, Б. К.	25.00
Відділ ім. Кн. Ольги — Стінен, Саск.	25.00
Марія Костів — Ґрімзбі, Онт.	20.00
П-во Педенки — Лондон, Онт.	20.00
Галя Маріянич — Ардросан, Алта.	20.00
Михайло й Анна Симчичі — Гефорд, Саск.	20.00
Анастасія Шемелюк-Радомська, Едмонтон	20.00
С. Степанюк — Торонто, збірка	15.00
Добр. Оля Скрумеда — Гамільтон, Онт.	14.00
Вісентія Хрущ, Атабаска	13.00
М. Присунька — Міссіссаґа, Онт.	11.00
Добр. Оля Сацевич — Бирнабі, Б. К.	10.00
Ф. Коваль — Летбридж, Алта.	10.00
А. Залубняк — Суррей, Б. К.	10.00
А. Москалюк — Виллов Лейк, Онт.	10.00
Лиліян Процишин — Канора, Саск.	10.00
Павліна Завадська — Лашін, Кве.	10.00
Галя Слюзар — Міссіссаґа, Онт.	10.00
Іванна Басараба — Волвин, Н. С.	10.00
Марія Котульська, Торонто	10.00
М. Ґлех — Скарборо, Онт.	10.00
Марія Петрусенко — Чатам, Онт.	8.00
Ксеня Ханасик — Мирнам, Алта.	8.00
Катерина Кошлай, Монтреал	8.00
Оля Ковч, Монтреал	8.00
Є. Ганчарик — Кенора, Онт.	8.00
Ірина Лунасевич — Брамлі, Онт.	8.00
Анна Вахняк, Вінніпеґ	8.00
Анастасія Воронка — Клифтон, С.Ш.А.	8.00
Анна Романко, Торонто	8.00
Добр. Емілія Труфин, Давфин	8.00
Іван Мельник — Шервуд Парк, Алта.	8.00
Павліна Кревецька, Вінніпеґ	6.00
Р. Бойчук — Ґрімзбі, Онт.	6.00
Джені Яремчук — Мирнам, Алта.	6.00
Ольга Пасочник, Едмонтон	6.00
Павліна Карман — Торонто, Онт.	6.00
А. Федун — Торонто, Онт.	5.00
Дарія Янда, Едмонтон	5.00
Пані Комаранська — Ґрендв'ю, Алта.	5.00
К. Н. Бздел — Елфрос, Ман.	5.00
Н. Губа — Лондон, Онт.	5.00
Лідія Лібер, Торонто	5.00
Олена Мишкевич — Давнев'ю, Онт.	5.00
Добр. Марія Ґреділь — Вестлок, Алта.	5.00
Катерина Маліцька — Норт Бетелфорд, Саск.	4.00
М. Грицюк — Суррей, Б. К.	4.00

По 3.00 дол. склали: В. Ковальчук — Монтреал, Анна Кошедуб — Монтреал, Ольга Мілащук — Монтреал, А. Добровольська — Суррей, Б. К., Варвара Муніка — Монтреал, С. Саґат — Мелфорт, Саск., Антонія Дутка — Вінніпеґ, Анна Стахів — Торнгил, Онт., Марія Павлик — Саскатун.

По 2.00 дол. склали: М. Кифіл — Торонто, О. Дудник — Монтреал, Катерина Іванишин — Монтреал, Марія Камфоліо — Давфин, А. Ґерич — Монтреал.

По 1.00 дол.: В. Мельничук — Вегревил, Алта.

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Пані Т. Сидоренко, нова референтка у відділі ім. Доньки України в Монтреалі придбала нових 5
Пані Сильвія Бойчук, референтка у відділі ім. Ганки Романчич в Саскатуні 4
Пані Вірджінія Верещук, референтка у відділі ім. Олени Пчілки в Йорктоні 3
Пані Марія Цьона, референтка у відділі імені Хариті Кононеко у Блейн Лейк, Саск., та секретарка Союзу Українок Канади в Централі 3
Пані Марія Дорош, референтка у відділі ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні 2
Пані Анастасія Шемелюк-Радомська — в подарунок особисто 2
Пані Марія Федак, референтка у відділі імені Св. Анни у Скарборо, Онт. 2
Пані С. Патрилюк, референтка у відділі ім. Доньки України в Реджайні 1
Пані Наталя Давдс, референтка у відділі Барвінок в Ошаві, Онтаріо 1
Пані Анна Дутчак, Ошава, в подарунок 1
Пані Павліна Мулька, референтка у відділі імені Лесі Українки в Ту Гилс, Альберта 1
Пані Марія Боднарчук-Манюк, бувша референтка у відділі ім. Кн. Ольги в Суррей, Б. К. 1
Пані Ф. Коваль, в Летбридж, Альберта, в подарунок 1
Пані Олена Шевчук, рефер. у відділі ім. О. Басараб 1
Пан Кароль Ахтимійчук, Йорктон в подарунок 1
Пані Дарія Янда, Едмонтон — в подарунок 1
Пані Наталя Острижнюк, Реджайна, в подарунок 1
Пані Петронеля Сематюк, в Мус Джо — в подарунок висилати до Европи (потребуючим) 1
Пані Гелен Метеа — Торн Гил, Онт. 1
Пані Марія Гушуляк, Форт Френцис, Онт. 1
Пані Марія Білоус, референтка відділу ім. Лесі Українки в Давфин, Ман. 1

У світлу й незабутню пам'ятб наших батьків — Теклі Білоніжки — упокоїлась 12 січня 1984 року й Івана Білоніжка — упокоївся 9 листопада 1984 року, складаємо в їхню пам'ять нев'янучий вінок і висилаємо 25.00 дол. н а„Промінь". Вічна їм пам'ять!

Стефанія і Володимир Головач, Уляна і Павло Аміот та маленькі правнуки — Володимир і Маркіян.

— — —

У світлу і незабутню пам'ять дорогого мужа Йосифа, батька і дідуся, який упокоївся 12 жовтня 1973 року, складаємо 20.00 дол. на журнал „Промінь".
Вічна йому пам'ять!
Дружина Анна Кіндрат з родиною, Вотерфорд, Онт.

БЛ. П. М. Ґоян (зі стор. 30)

В імені відділу ім. О. Кобилянської і церковної громади у Витків складаємо щирі співчуття мамі покійної — Марії, дітям, внукам і всій родині покійної. Нехай Господь оселить душу покійної там, де всі праведні спочивають. Вічна їй пам'ять!

Ганя Іванчук, секретарка.

Слово про журнал у Новому Році

Проголошуємо 35 нових передплат, що наспіли при кінці минулого й на початку цього 1987 року. Редакція вітає нових читачок і разом з тим щиро дякує всім тим, що подбали про побільшення читачок „Променя".

Одні передплатили журнал у подарунок близьким, інші довідалися про нього і самі зголосилися, а найбільше праці поклали впродовж року референтки при відділах, яких працю навіть трудно оцінити.

Пише нам нова референтка з Монтреалю, пані Т. Сидоренко: „На річних зборах нашого жіночого товариства ім. Доньки України я взяла на себе обов'язок бути референткою журнала „Промінь", **щоб разом з Вами працювати для добра нашого народу".**

І як же багато сказано. Уступивша референтка в Монтреалі Марія Підкаленко, яка виконувала дуже гарну працю впродовж двох років.

Висловлюємо щиру подяку всім референткам „Променя" за їх посвяту часу і працю впродовж минулого року, зокрема дякуємо референтці відділу ім. Олени Пчілки в Йорктоні, — пані Вірджінії Верещук і референтці відділу ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні та пані Марії Дорош за придбання різдвяних привітань від професіоналістів і підприємців до святочного числа журналу.

Членство і читачі прихильно і жертвенно зустріли підвищену передплату з 12.00 долярів на 15.00 долярів річно.

Редакція і адміністрація.

— — — — —

З нагоди 60-ліття Союзу Українок Канади – дар на „Промінь"

Ангелина Павлик, Вінніпеґ	$100.00
Відділ ім. Лесі Українки, Виндзор, Онт.	100.00
Відділ ім. Лесі Українки, Розбирн, Ман.	86.00
Кредитова Спілка, Торонто	75.00
Відділ ім. Ольги Кобилянської Годсон Бей, Саск.	50.00
Відділ ім. Лесі Українки, Ванкувер, Б. К.	50.00
Відділ при соборі св. Андрея, Едмонтон	50.00
Оля Завісляк, Вінніпеґ	50.00
Відділ Ольги Басараб, Гефорд, Саск.	50.00
Єлена Коваль, Келґари, Алта.	50.00
Провінційна Екзекутива Союзу Українок в Альберті	50.00
Відділ ім. Ганки Романчич, Саскатун	25.00
Відділ ім. Кн. Ольги, Лондон, Онт.	50.00

P ZI
LIBRARY OF ST JOHNS JAN 88
UKR ORTH WOMENS ASS'N
10611-110 AVE
EDMONTON ALTA T5H

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ .25
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	.10
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня народження Лесі України	2.00
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі України	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!" — Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	3.00
Програма для садочків, С. Магус	3.00
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	3.00
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	1.00
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	10.00
50-річчя здобуття громадських прав укр. жінки, Г. Янішевська	.75
Статут Союзу Українок Канади	.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.00
Українські коляди, С. Яременко	.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	2.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	5.00
Я вернуся, О. Крамар	.50
Симон Петлюра, Український Вільний Університет	13.25
Ходить сон коло вікон, Рада Української Школи	2.00
На пошану Лесі Українки	8.00
Чверть століття (м'яка обкладинка), Н. Когуська	3.00
Чверть століття (тверда обкладинка), Н. Когуська	5.00
Дивись, слухай, говори, С. Василишин К1 і К2 — К3	2.50 3.00
Золотий черевичок, Прот. С. П. Симчич	3.50
На пошану Лесі Українки (збірник), Б. Стебельський	8.00
Релігійні пісні для дітей й молоді, Петро Пауш	3.00
Канадіяна, Союз	12.00
Писанка, Головний Музей	7.00
Великдень, Ф. Пелех	7.00
Канадська Спадщина, О. Войценко	.50
Сувенір, наключник, зелений, червоний синій	.50
Українське вишиття — взори і стіби, Союз	12.00
Пісні мого серця, Дарія Могилянка	5.00
Думки летять на Україну, Дарія Могилянка	5.00
Як ваші діти ростуть — чому не подбати про добру денну опіку	.25
Прапори (нові)	25.00
Портрет Лесі Українки	2.00
Картки на листи з ковертами, з смолоскипом (12)	2.00
Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, кленовий листок	1.00
Смолоскип — відзнака Союзу Українок Канади	17.00
Срібні ложечки з смолоскипом	12.00
Грамоти — 25-ліття (1.50), 50-ліття (2.75), досягнення (2.00)	
Серветки (доз.) 12	1.25
Свята Православної Церкви — прот. д-р І. Стус	6.00

ДОДАЙТЕ 15% НА ОПЛАТУ ПОШТИ!
А 5% ПРОВІНЦІЙНИЙ ПОДАТОК!

ПИШІТЬ ДО:

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East,
SASKATOON, SASKATCHEWAN
S7K 0L1

НОВІ КНИЖКИ

ЩОЙНО ВИЙШЛИ З ДРУКУ
НАРИСИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
Комплет у трьох томах.

ДВОМОВНЕ

Автори:

С. Стечишин — Постаті з історії України
Н. Когуська — Постаті з літератури
С. Єременко — Постаті з музики
В. Ревуцький — Про театральне мистецтво
І. Кейван — Образотворче мистецтво

Переклали на англійську мову:
Орися Прокопів і Леона Фарина Бриджес
Видав Союз Українок Канади з присвятою

100-ЛІТТЮ ЖІНОЧОГО РУХУ

Ціна всіх трьох томів з пересилкою $20.00.
Продається лише в комплеті 3 книжок.

Замовлення разом з грішми висилати на адресу:

KRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
Saskatoon, Saskatchewan
S7K 0L1